

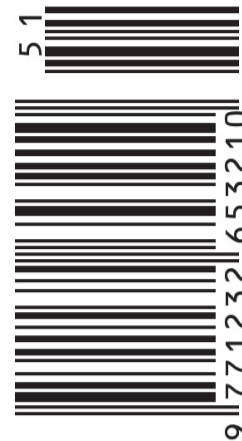
TYGODNIK SANOCKI

TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

f /TYGODNIK.SANOCKI

23 GRUDNIA 2021 R. | NR 51 (1558) | CENA: 2,70 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1200 egz.

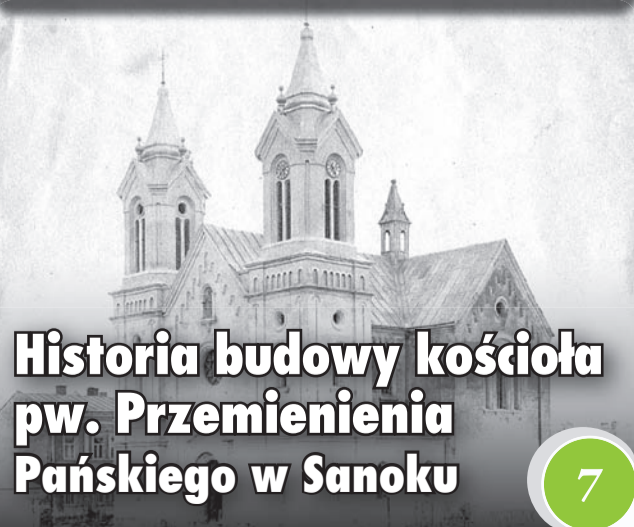

Wesołych Świąt

PATRYK DZON

Damian Józefek

**Historia budowy kościoła
pw. Przemienienia
Pańskiego w Sanoku**

7

Rynek Galicyjski

**Jarmark
Bożonarodzeniowy
w skansenie**

8

Sport: siatkówka

**Marsz
w górę tabeli
rozpoczęty**

14

Sesja Rady Miasta

Niewiele dla podatnika, sporo dla budżetu. Radni głosowali nad podatkiem lokalnym

Jednym z najważniejszych źródeł dochodu gminy jest podatek od nieruchomości. Rada Miasta na sesji zwołanej 16 grudnia uchwaliła podwyżkę podatków od gruntów, budynków i ich części oraz budowli. Jak przekonywał skarbnik Bogdan Florek: dla indywidualnego podatnika nie będzie to dużym obciążeniem w skali roku.

Nowe stawki, to na przykład podatek od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – 0,92 zł od metra kwadratowego powierzchni. Właściciele budynków mieszkalnych zapłacą od nowego roku 0,78 zł za metr kwadratowy powierzchni użytkowej. Od budynków przeznaczonych na działalność gospodarczą podatek wyniesie 24,74 zł od metra kwadratowego powierzchni użytkowej.

Radny Adam Kornecki proponował – podczas dyskusji przed głosowaniem – oszczędności w spółkach miejskich i realizowanie wskazań audytu oświatowego. Radny poprosił też o przerwę w obradach, aby skarbnik przygotował dokład-

ne wyczenia wzrostu podatku od nieruchomości, posługując się przykładami mieszkań o powierzchni 50 m² oraz domów na 10-arowej działce o powierzchni 150 m².

Po przerwie skarbnik przedstawił wynik swoich obliczeń. I tak: za mieszkanie o powierzchni 50 m² zapłacimy o ok. 5 złotych więcej w skali roku. Za dom

– ok. 40 złotych więcej, niż dotychczas. W przypadku hali produkcyjnej o powierzchni 500 m² podatek w skali roku wzrośnie o ok. 1200 złotych.

Czternastu radnych głosowało „za” podniesieniem stawek podatkowych, czterech było „przeciw”, jeden radny wstrzymał się od głosu.

d cz

POZOSTANĄ W PAMIĘCI

Panu Pawłowi Dąbrowskiemu
serdeczne wyrazy współczucia
z powodu śmierci Ojca

składają
Burmistrz Tomasz Matuszewski
i pracownicy Urzędu Miasta

Panu Markowi Jurczakowi
wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci Ojca

składają
Burmistrz Tomasz Matuszewski
i pracownicy Urzędu Miasta

Formacja Tańca Towarzyskiego Flamenco

Koncert Świąteczny

Prowadzona z powodzeniem od 31 lat przez Wiesławę Skorek Formacja Tańca Towarzyskiego „Flamenco” zatańczyła na deskach Sanockiego Domu Kultury.

Bogaty program uświetniły również występy gości: Mażorettek „Sunshine” GOK Besko, prowadzone przez Adama Robla, grupy „Latino Girls” MDK Sanok prowadzone przez Wiesławę Skorek oraz dziecięcej grupy baletowej Młodzie-

zowego Domu Kultury w Sanoku prowadzonych przez Magdalenę Gierlicką. Wszystkie grupy wykazały się profesjonalizmem, za co publiczność nagrodziła ich gromkimi brawami.

red.

Wesołych Świąt

Z okazji Świąt Narodzenia Pańskiego
składam najserdeczniejsze życzenia,
aby w tym wyjątkowym czasie
w naszych duszach nagromadzić na cały rok
Światło, Nadzieję, Wiarę i Miłość,
by nam ich nie zabrakło
do następnego Bożego Narodzenia.

W Nowym Roku spełnijmy nasze plany i marzenia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa Podkarpackiego

Jerzy Borcz

SPGK SANOCKIE PRZEDSIĘBIORSTWO
GOSPODARKI KOMUNALNEJ SP. Z O.O.

Spokojnych i rodzinnych
Świąt Bożego
Narodzenia oraz wszelkich
pomysłności w Nowym
Roku!

ŻYCZY
ZARZĄD SPGK SP. Z O.O.

Wesołych Świąt

Życzenia zdrowych,
radosnych świąt Bożego Narodzenia
oraz szczęśliwego Nowego Roku

składa
redakcja „Tygodnika Sanockiego”

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błażewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl,
Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddziały „Ruch” SA.

Biurowo Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

Podpisano umowę

Sanok gotowy na inwestycje w technologie wodorowe

Po włączeniu Sanoka w Podkarpacką Dolinę Wodorową, na mocy listu intencyjnego z 18 maja br., utworzeniu 1 grudnia br. Klastra Energii Sanocka Dolina Wodorowa, dla którego miasto jest liderem, Sanok patronuje podpisanemu porozumieniu między spółkami – Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej, Hynfra i Fibrain. Celem tych działań jest uruchomienie produkcji wodoru, jego magazynowanie i wykorzystanie m.in. w ciepłownictwie, zielonym transporcie publicznym oraz w przemyśle.

Sygnatariusze porozumienia zobowiązali się do wspólnego przeprowadzenia studium wykonalności planowanego przedsięwzięcia, w tym jego analizy prawnej, technicznej oraz finansowej, które umożliwi:

- instalację zaawansowanej pompy ciepła mającej na celu zwiększenie produkcji ciepła (MW) przy jednoczesnym zmniejszeniu zużycia węgla i emisji gazów cieplarnianych przez ciepłownię należącą do SPGK;
- budowę instalacji fotowoltaicznej;
- budowę magazynu energii;
- budowę instalacji do elektrolizy;
- budowę stacji tankowania wodoru.

W uroczystym podpisaniu Umowy uczestniczyli przedstawiciele administracji rządowej,

parlamentarzyści oraz samorządowcy. Obecni byli m.in. Minister Funduszy i Polityki Regionalnej Małgorzata Jarosińska-Jedynak, Piotr Najda dyrektor Wydziału Środowiska i Rolnictwa Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego, przedstawiciel posła do Parlamentu Europejskiego Bogdana Rzońcy, posła na Sejm Adama Śnieżka, przedstawiciele Regionu Podkarpackiego BGK, sanoccy przedsiębiorcy związani z branżami elektryczną i motoryzacyjną. Zainteresowani projektem są również przedstawiciele japońskich firm – Mitsubishi oraz Chugoku Electric Power Company.

Małgorzata Jarosińska-Jedynak: – To pierwsza tego typu kooperacja pomiędzy samorządem lokalnym a przedsiębiorcami w obszarze rozwoju technologii wodorowych. To działanie wpisuje się w założenia

określone w strategii wodorowej przyjętej w listopadzie przez Radę Ministrów oraz kolejny etap Podkarpackiej Doliny Wodorowej. Te założenia komponują się z europejskim zielonym ładem, a także koncepcją rozwoju, inwestycjami i perspektywą finansową na najbliższe lata.

Burmistrz Miasta Sanoka podziękował minister za wspieranie dążeń prorozwojowych władz miasta, przychyłność i patronowanie inwestycjom miejskim.

– Wdrożenie w naszym mieście nowoczesnej technologii opartej na japońskim doświadczeniu będzie miało ogromne znaczenie zarówno wizerunkowe jak i gospodarcze dla Sanoka i okolic – mówi burmistrz Matuszewski, odpowiedzialny za przygotowanie gruntów pod inwestycje. – Jest to ogromna szansa dla Sanoka na

realizację dużych inwestycji w mieście. Stoimy przed dużym wyzwaniem technologicznym. Jednakże realizacja tych planów przyniesie duże korzyści dla mieszkańców – dodaje burmistrz.

– Sanok, realizując ten projekt, będzie w awangardzie procesu, sięgając jako jeden z pierwszych samorządów o dotacje przeznaczone na technologie wodorowe. Pozwoli to nie tylko na stworzenie miasta dbającego o środowisko, ale również obniży koszty ogrzewania, energii czy paliw – mówi Tomoho Umeda, prezes Hynfra sp. z o.o.

Dostęp do ujęcia i oczyszczalni wody jest warunkiem koniecznym do dostarczania dużej ilości wody niezbędnej do procesu elektrolizy. Dlatego też istotna jest lokalizacja inwestycji. Instalacje wytwarzania wodoru oraz planowa-

ny magazyn energii pomogą zmodernizować miejską ciepłownię. – Jesteśmy w pełni przygotowani, aby spełnić wymogi inwestycji technologii wodorowych – mówi Krzysztof Jarosz, prezes Sanockiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej sp. z o.o. (SPGK) – Ponadto w przyszłości planujemy budowę stacji tankowania wodoru oraz zakup autobusów napędzanych wodorem – dodaje prezes. – Wdrożenie powyższych rozwiązań poprawi jakość powietrza w Sanoku, a warunki życia jego mieszkańców będą bardziej ekologiczne i przyjazne dla zdrowia. Podjęta współpraca ma na celu kompleksowe wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii i przyczyni się do rozwoju idei Smart City – wylicza korzyści płynące z podpisanej umowy prezes miejskiej spółki.

Podpisane w Sanoku porozumienie wpisuje się w przyjętą przed ponad miesiącem Polską Strategię Wodorową. Na poziomie rządowym tworzone jest stabilne otoczenie regulacyjne do wdrażania tego procesu. Opracowywane są programy wsparcia budowy gospodarki wodorowej, opartej na wodorze niskoemisyjnym. Te z kolei są odpowiedzią na postulaty Unii Europejskiej, która podniosła limit redukcji emisji gazów cieplarnianych do -55%. Cel ma zostać osiągnięty do końca roku 2030. Podmioty emitujące CO₂ oraz inne gazy cieplarniane są obciążane podwyższonymi kosztami generowanych przez nie emisji, dotyka to obecnie również sanockich spółek. Dlatego też samorząd miasta dokłada wszelkich starań, by zredukować koszty i zadbać o jakość powietrza.

M.P. Urząd Miasta Sanoka

Wesołych Świąt Bożego Narodzenia

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzymy Państwu zdrowia, spotkań w gronie najbliższych, wzajemnej życzliwości, chwil przepełnionych miłością i wytchnienia od trosk codzienności.

Niech nadchodzący świąteczny okres obfituje w radosne przeżycia i wewnętrzny spokój płynący od Narodzonego Jezusa.

Życzymy również pomyślności oraz wielu łask Bożych na każdy dzień Nowego Roku.

Andrzej Romaniak

Przewodniczący Rady Miasta
Sanoka Andrzej Romaniak

Tomasz Matuszewski

Burmistrz Miasta Sanoka
Tomasz Matuszewski

Prosty Gest

Fundacja cały czas pomaga

„Dla serc szlachetnych najwyższą rozkoszą, gdy drugim radość w niedoli przynoszą” – napisał Adam Asnyk. Tak to już jest ten świat poukładany, że nierówno szczęście i pieniądze podzielone są między ludźmi. Kłopoty, choroby i potrzeby pojawiają się często zupełnie niespodziewanie i nie zawsze jesteśmy sobie sami w stanie z zaistniałą sytuacją poradzić. Na szczęście jest wiele osób, które bezinteresownie wyciągają pomocną dłoń ku innym. Czasem wystarczy prosty gest, by świat drugiego człowieka nabral kolorów, a jego serce nadziei.

mieszkania dla dziewczyny z Domu Dziecka. Drugim wydarzeniem, bądź akcją było wspieranie Julii Korneckiej. Fundacja postanowiła opłacić faktury za środki czystości (pampersy) dla Julii, która między innymi cierpi na porażenie mózgowo-dziecięce, padaczkę lekooporną, refluks i owrzodzenie przełyku, przedwczesne pokwitanie i wiele innych. Julia jest dzieckiem leżącym, karmiona pegiem. Julię opiekują się systematycznie właśnie Fundacja „Prosty Gest” i pracownicy Żłobka nr 2.

Niemniej fundacja nie skupia się jedynie na Domu Dziecka i Julii. Obserwując otoczenie, „znaleźli” np. panią Ludwikę. Fundacja zakupiła dla sympatycznej starszej pani nową lodówkę-zamrażarkę. Pani Ludwice wcześniej lodówka zepsuła się, a jej dochody nie pozwalały nawet na zakup na raty. Dzięki fundacji pani Ludwika może cieszyć się tym, że ma gdzie przechowywać żywność. To oczywiście nie koniec działań fundacji.

Fundacja „Prosty Gest” istnieje od niedawna, bo od 2020 roku. Powstała z myślą o pomaganiu lokalnie – sanoczanom. Pomysł zrodził się w grupie przyjaciół, którzy

z potrzeby serca bardzo często brali udział w różnych charytatywnych zbiórkach. Pisalismsy o fundacji w związku z ciekawym wydarzeniem, a mianowicie remontem

Odbierz list i zostań Mikołajem dla rodzin zastępczych

„Odbierz list i zostań Mikołajem dla dzieci z rodzin zastępczych” – odbyła się II edycja akcji mikołajkowej organizowanej przez Podkarpackie Stowarzyszenie Rodzicielstwa Zastępczego, które reprezentowały Barbara Barnuś-Rzepka i Kinga Skarbek. Celem było wspieranie rodzin zastępczych w ich codziennym funkcjonowaniu oraz propagowanie idei rodzicielstwa zastępczego.

Każda z organizacji miała za zadanie objęcie opieką rodziny zastępczej i rodzinnych domów dziecka. „Do-

bry Gest” włączył się w akcję i dzięki temu udało się zorganizować wiele paczek z prezentami dla dzieci z rodzin zastępczych.

Fundacja „Dobry Gest” działa lokalnie. Stara się docierać do osób „z sąsiedztwa”. Osób, które często nie mają śmiałości, by poprosić o pomoc. Jeżeli jesteś taką osobą lub znasz człowieka, któremu potrzebne jest wsparcie – napisz do naszej redakcji. Przekażemy kontakt do fundacji. Prosty gest to tak niewiele, a jednak dużo.

ew

Stowarzyszenia SANITAS

Mikołajkowa Niezapominajka

W tym roku po raz jedenasty wolontariusze Stowarzyszenia SANITAS wyruszyli na akcję „Mikołajkowa Niezapominajka”. Jest to akcja przynosząca wiele wzruszeń w okresie przedświątecznym. Będąc wśród chorych na raka pacjentów, przynosimy dla nich nadzieję, wiarę i chwile dziecięcej magii. Poświęcając im czas na rozmowę, śmiech i wspólne łyż, widziałyśmy, jak ogromna jest potrzeba otrzymania w prezencie również tego co najcenniejsze – ZDROWIA. I tego życzyłyśmy – szybkiego wyjścia z choroby. My jako SANITAS, wiemy, że można wygrać. Chwile na oddziale onkologicznym i w poradni onkologicznej nabrały innego wymiaru – niesienia dobroci oraz dzielenia się miłością i radością, która UZDRAWIA. W szpitalach, ze względu na reżim epidemiologiczny, to personel medyczny musiał na chwilę zagrać rolę Mikołaja. Jednak nie obyło się bez wzruszeń i też radości.

W tym roku „Mikołajkowa Niezapominajka” dotarła aż do 20 oddziałów onkologicznych na terenie całej Polski (Przemyśl, Brzozów, Rzeszów, Nowy Sącz, Kraków, Warszawa, Wrocław, Opole, Gdynia, Poznań) oraz do Hospicjum Dziecięcego w Rzeszowie.

– Podobnie jak w ubiegłym roku, z powodu pandemii nie mogliśmy być osobiście z pacjentami. Jednak wciąż o nich pamiętamy. W naszym imieniu prezenty wręczał personel medyczny, pielęgniarki, lekarze oraz dyrektorzy i kierownicy oddziałów/klinik, którzy z uśmiechem i radością podarowali pacjentom prezenty – skomentowała akcję prezes stowarzyszenia Anna Nowakowska. W Poznaniu do pacjentek oddziału Ginekologiczno-Położniczego Szpitala

Klinicznego – Polna przyszedł św. Mikołaj, w którego wcielił się kierownik kliniki prof. Stefan Sajdak wraz z ekipą medyczną oddziału.

– Dziękujemy, że co roku w naszym imieniu, wraz z upominkami, rozdajecie pacjentkom uśmiech i nadzieję, by choć na chwilę wróciła dziecięca radość. Wierzymy, że udzieliła się również personelowi – dodała prezes stowarzyszenia.

Mikołajkowa Niezapominajka

– Wydawać by się mogło, ot zwykła akcja. Lecz skrywa ona w sobie coś więcej, głębszy sens, świąteczną magię. Miesiące przygotowań, listy, e-maile, dziesiątki telefonów, chwile nadziei, oczekiwania, ale też zwątpienia. I te chwile, kiedy odczytujemy pierwsze wiadomości od sponsorów, którzy postanawiają włączyć

się w akcję – bezcenne, radosne, wywołujące dreszcz i łzę w oku. Wszystko ma jeden cel. Niesienie radości pacjentom onkologicznym w tym trudnym dla nich czasie i wskrzeszać iskrę nadziei tam, gdzie ona gaśnie. Prezenty, jakimi obdarowujemy pacjentów, to również coś więcej. W tej akcji nie chodzi o same prezenty, lecz o to co ze sobą niosą. Wraz z prezentami wolontariusze dają pacjentom przekaz, że ludziom obok na nich zależy, że o nich pamiętają. Radość pacjentów jest ważna. Uśmiech u pacjentów onkologicznych jest bardzo ważny. To daje poczucie wartości – dodaje Anna Nowakowska.

Takie akcje nie miałyby miejsca bez wsparcia darczyńców. Dzięki nim upominki wywołały uśmiech u pacjentów.

ew

WSPÓLNA RADOŚĆ CHRZEŚCJAN
WSCHODU I ZACHODU

Z NARODZENIA
ZBAWICIELA ŚWIATA

EKUMENICZNA
PASTERKA

"POD GWIAZDAMI"
W MIĘDZYBRODZIU

24 GRUDNIA

GODZ. 22.00

Naszym Klientom i Kontrahentom
oraz mieszkańcom Podkarpacia
moc szczęścia i radości na

Święta Bożego Narodzenia
oraz wszelkiej pomyślności w Nowym Roku 2022

zyczą

Zarząd i Pracownicy
PPU MARK-BUD Sp. z o.o.

Sesja Rady Miasta

Sprawozdanie Burmistrza Miasta z działalności między sesjami

W okresie sprawozdawczym od 25 listopada do 16 grudnia 2021 r. organ wykonawczy gminy realizował zadania związane z wykonaniem dochodów i wydatków budżetowych oraz organizowaniem i nadzorowaniem działalności jednostek podległych. W tym zakresie wydałem 14 zarządzeń, które są do wglądu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Urzędu Miasta.

Spotkania i wydarzenia

26 listopada w Sali Herbowej odbyło się „Sportowe podsumowanie roku szkolnego 2020/2021”. Uczniowie sanockich szkół podstawowych po raz kolejny uzyskali bardzo wysokie lokaty we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez Podkarpacki Szkolny Związek Sportowy w Rzeszowie. Dyrektorem zwycięskich szkół – Szkołom Podstawowym nr 4 i nr 1 – wręczone zostały nagrody finansowe i rzeczowe w ogólnej kwocie 8 tysięcy zł na zakup sprzętu sportowego.

1 grudnia w Urzędzie Miasta podpisano porozumienie z przedstawicielami jednostek samorządu terytorialnego i instytucji tworzącymi Klaster Energii Sanocka Dolina Wodowa. Partnerami współtworzącymi Klaster są: Miasto Sanok – Lider Klastra, Gmina Zarszyn, Gmina Tyrawa Wołoska, Uczelnia Państwowa w Sanoku oraz DOEKO GROUP

– koordynator Klastra. Celem działania Klastra jest prowadzenie skoordynowanej polityki energetycznej opartej na racjonalnym wykorzystaniu lokalnych zasobów i źródeł energii oraz nowoczesnych technologii do jej pozyskiwania, przetwarzania i wykorzystywania.

3 grudnia podczas uroczystej Nadzwyczajnej Sesji Rady Miasta zorganizowanej w auli Uczelni Państwowej wręczono Jerzemu Ginalskiemu – dyrektorowi Muzeum Budownictwa Ludowego, Honorowe Obywatelstwo Sanoka.

7 grudnia odbyło się spotkanie z mieszkańcami Zatorza. Burmistrz przysłuchiwał się problemom dzielnicy, m.in. takim jak organizacja ruchu wzdłuż ulicy Głowackiego.

8 grudnia w 103. rocznicę przybycia 2 Pułku Strzelców Podhalańskich do Sanoka odbył się uroczysty apel na Placu Harcerskim im. Zdzisława Peszkowskiego, z asystą honorową 5 Batalionu Strzel-

ców Podhalańskich z Przemysła.

15 grudnia odbyło się spotkanie robocze w sprawie organizacji wyścigów motocyklowych na lodzie na torze lodowym Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji.

11 i 12 grudnia na Rynku zorganizowano Jarmark Adventowy, w którym wzięło udział ponad 60 wystawców – głównie producentów regionalnej żywności i rękodzieła. Ze względu na sytuację epidemiczną nie odbyły się zaplanowane na czas tegorocznego Jarmarku imprezy towarzyszące.

13 grudnia podczas Sesji Nadzwyczajnej Rady Miasta nie została przyjęta deklaracja o porozumieniu z Gminą Sanok w sprawie poszerzenia granic Sanoka.

16 grudnia w Sali Herbowej odbyło się podpisanie listu intencyjnego w sprawie przygotowania dokumentacji dla Projektu Wodorowego w Sanoku.

Sprawy bieżące realizowane między sesjami

Zakończono i ostatecznie rozliczono zadanie pn. „Budowa łącznika drogowego, pomiędzy obwodnicą Sanoka a ulicą Łany wraz z przebudową ul. Porcelanowej”, a także budowę sieci wodociągowej i kanalizacji sanitarnej przy ul. Kmicica oraz sieci wodociągowej przy ul. Jagielly. Zakończono również prace związane z budową kanalizacji sanitarnej i obecnie są realizowane prace związane z budową sieci kanalizacji deszczowej przy ul. Jezierskiego. W ramach zadania powstanie sieć kanalizacji sanitarnej o długości 130 metrów i sieć kanalizacji deszczowej o długości 175 metrów. Dobięły również końca prace wykończeniowe mieszkań chronionych przy budynku administracyjnym Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz wyposażono je w meble i sprzęt AGD. Wyko-

nano nowy kolektor sieci kanalizacji sanitarnej przy ul. Królowej Jadwigi, obecnie wykonawca przebudowuje istniejący odcinek. W trakcie realizacji jest I etap inwestycji pn. budowa kompleksu sportowo-rekreacyjnego przy ul. Białogórskiej.

II etap inwestycji pn. budowy kompleksu sportowo - rekreacyjnego przy ul. Białogórskiej jest w trakcie rozstrzygnięcia przetargu. Zrealizowano większość prac zaplanowanych przy budowie Domu Przedpogrzebowego w Olchowcach. Wykonano przyłącze energetyczne, prowadzone są prace przy przyłączach wodno-kanalizacyjnych.

Trwają prace związane z przebudową ulic: Ogrodowej, Białej Góry, Błonie, Iwazkiewiczza, Struga i Rataja oraz przy budowie sieci kanalizacji sanitarnej przy ulicach: Kawczyńskiego, Ustrzyckiej, na terenie przy ul. Słowackiego, na ul. Kopnickiej i ul. Spacerowej.

Realizowane są prace projektowe związane z budową oświetlenia ulic: Batorego, Strażackiej, Białogórskiej, Traugutta, Przemyskiej, Lwowskiej, Kolejowej, Lipińskiego, Dworcowej, Krakowskiej, Rymnowskiej, Kościuszki, Jagiellońskiej, Mickiewicza, Okulickiego, Rybickiego i Beksińskiego.

Złożono wniosek do Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu o dofinansowanie remontu Mauzoleum ofiar II wojny światowej na cmentarzu w Sanoku oraz złożono wniosek do NFOŚiGW w Warszawie o dotację i pożyczkę na zakup 2 autobusów elektrycznych oraz 2 stacji ładowania w ramach programu „Zerowy transport – Zielony Transport Publiczny”. Wartość całkowita projektu to ponad 6 milionów zł, dotacja wyniosłaby blisko 4 miliony złotych, natomiast pożyczka 1 155 000 zł.

Gmina Miasta Sanoka otrzymała wsparcie finansowe od podkarpackiego kuratora oświaty w ramach projektu „Laboratoria Przyszłości” w wysokości 960 tysięcy zł. Celem programu jest doposażenie placówek oświatowych w nowoczesne pomoce dydaktyczne, np. drukarki 3D.

Gmina Miasta Sanoka otrzymała kwotę 426 tysięcy zł ze środków rezerwy części oświatowej subwencji ogólnej z tytułu wypłaconych odpraw emerytalnych dla nauczycieli oraz wzrostu kosztów zadań edukacyjnych w roku 2021. Przydzielone zostały godziny na konsultacje psychologiczne w przedszkolach i szkołach podstawowych na drugi semestr roku szkolnego 2021/2022.

red.

Urząd Miasta Sanoka i Starostwo Powiatowe

Harcerze przekazali władzom Betlejemskie „Światło Nadziei”

W związku ze zbliżającymi się świętami Bożego Narodzenia, harcerze z Podkarpackiej Chorągwi ZHP Hufca w Sanoku na czele z komendantką phm. Marią Kurkarewicz, jak co roku przekazali na ręce władz Betlejemskie Światło Pokoju oraz świąteczne życzenia.

„Przed nami kolejne święta Bożego Narodzenia, które będziemy obchodzić skromniej niż zazwyczaj, ale ich przesłanie pozostanie niezmiennie: uczą pokory, niosą radość, wiarę i nadzieję. Płomień przekazany przez harcerzy jest wyrazem naszej nadziei, na powrót czasu, kiedy bez obawy wymienimy uściski, wspólnie spędzimy czas na ulubionych aktywnościach i zbudujemy nową rzeczywistość po pandemii” – napisał na swoim profilu fb burmistrz miasta Tomasz Matuszewski.

– W tym roku akcja zorganizowana przez Związek Harcerstwa Polskiego ma na celu napędzić nasze domy i nas wszystkich nadzieją na lepsze jutro, na pokój, na braterstwo, na wspólnotę, przyjaźń i miłość. Ma dać motywację i siłę do pokonywania trudności i pomóc stawić czoła wyzwaniom. Mamy nadzieję, że w Państwa domach również takie światło zagości – czytamy na profilu starosty Stanisława Chęcia.

esw

Wesołych Świąt

Szanowni Mieszkańcy Powiatu Sanockiego,
Goście naszego Powiatu

Z okazji świąt Bożego Narodzenia składamy serdeczne życzenia: niech będą one miłe, z dźwiękiem śpiewu i kołędą, z wigilią tuż po zmroku, a wspomnienie miłości przepełniającej Świętą Rodzinę, będzie inspiracją i drogowskazem w działaniu dla czynienia dobra wokół siebie i przezwycięzania przeciwności.

W roku 2022 życzymy realizacji wszystkich planów oraz sił i determinacji w sprośtaniu starym i nowym, a nawet niespodziewanym, wyzwaniom.

Szczęść Boże.

Stanisław Chęć
Starosta Sanocki

Robert Pieszczocho
Przewodniczący Rady Powiatu Sanockiego

Powiat
Sanocki

AUTORSKA RECENZJA

„Miłość na święta”

Christina Lauren

„Jedyną osobą, której oczekiwaniemi powinnaś się przejmować, jesteś ty sama (...) chciałabym tylko, żebyś znalazła to, co daje Ci szczęście”

uczających wydarzeń, które całkowicie odmieniają życie naszej bohaterki. Przewrotny los przygotował dla niej wyzwanie życia. Czy pokonanie go da jej upragnione szczęście?

Mae i jej rodzina niechętnie wymeldowali się ze świątecznej chatki. Po drodze ulegli wypadkowi samochodowemu. Kobieta budzi się w samolocie tydzień wcześniej, lecąc ponownie do Utah. Szok i niedowierzanie towarzyszy jej w przeżywaniu tych samych świąt w kółko, dopóki nie zorientuje się, co tak naprawdę jest w stanie przerwać pętlę czasową. Mimo wszystko jest wdzięczna za drugą, trzecią i kolejne szanse na poprawę tego co w jej życiu było nie tak.

Christina Lauren po raz kolejny stworzyła niesamowitą historię. Pokazała, że choćby nie wiadomo co, to niektórych rzeczy nie można zmienić, poprawić lub mieć na nie wpływ. Każdy zasługuje na szczęście w swoim życiu. To ciepła, uroczą i niezwykle romantyczna opowieść. Jest pełna wszystkiego, co kojarzy nam się z zimą i Bożym Narodzeniem. Jeśli jeszcze nie czujecie świąt, to ta pozycja z pewnością wprowadzi was w ten błogi i radosny stan.

Mariola P.

„Młot na czarownice”

Heinrich Kramer, Jacob Sprenger

Pewnie nie ma osoby, która chociaż raz w życiu nie słyszałaby o tej pozycji, więc nie będę prezentować jej treści. Skupię się jednak na istotnym aspekcie związanym z tłumaczeniem „Młotu na czarownice”.

Dotychczas wszelkie polskie wydania tego tytułu przełożone były przez Stanisława Żąbkowica i niestety był to dość okrojony i niespecjalnie dokładny przekład. Warto więc sięgnąć po pierwszy tom w tłumaczeniu Jakuba Zielonki, bo może się okazać, iż dla niektórych dawny „Młot...”, a ten obecny, to zupełnie dwie różne książki. Nowe wydanie zaskakuje objętością, bo tutaj I tom jest porównywalny z całością poprzedniego tłumaczenia, a w planach są jeszcze kolejne dwa, łącznie z nieprzełożonymi wcześniej fragmentami. Ciekawym zabiegiem jest jednoczesne śledzenie obu tekstów i wyłapywanie czytelniczych „smaczków”. Oczywiście nie jest to pozycja dla każdego, ale myślę, że znajdzie się

grono osób zainteresowanych tematem. Zwłaszcza, że środek zachęca do lektury również za sprawą strony wizualnej.

Polecam,
Mariola M.

„NGO wysokich lotów”

Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury laureatem konkursu

W dniu 4 grudnia 2021 roku V-ce Prezes Podkarpackiej Fundacji Rozwoju Kultury prof. ośw. Janusz Ostrowski odebrał wyróżnienie przyznane Fundacji w ramach konkursu „NGO wysokich lotów” organizowanym przez Urząd Marszałkowski w Rzeszowie.

Samorząd Podkarpacia, jak mówią statystyki, jest liderem wszystkich województw w Polsce we wsparciu organizacji pozarządowych. Jedną z inicjatyw jest promocja i wyróżnienie podmiotów społecznych, które są liderami na płaszczyznach działania takich jak: I. Polityka społeczna, zdrowie oraz działalność pomocowa, II. Kultura i tożsamość narodowa, III. Nauka, edukacja, sport i środowisko, IV. Społeczeństwo obywatelskie oraz zrównoważony rozwój, V. Gospodarka, rynek pracy.

Wśród laureatów z Sanoka w kategorii: „Kultura i tożsamość narodowa” znalazła się Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury. Jest to niezwykle prestiżowe wyróżnienie, bowiem na setki zgłaszanych wniosków z całego województwa podkarpackiego przyznane zostały w 5 kategoriach tylko 4 nagrody i 5 wyróżnień.

Podczas najważniejszego wydarzenia organizowanego przez PFRK jakim jest Międzynarodowe Forum Pianistyczne „Bieszczady bez granic” rocznie bierze udział ponad 400 aktywnych uczestników z całego świata, gdzie podczas 6 dni biorą udział w licznych wykładach, lekcjach pokazowych oraz seminariach dotyczących edukacji artystycznej, fizjoterapii, autoprezentacji i biznesu w kulturze. Mimo trudów pandemii w ostatnim czasie PFRK zorganizowała w maju 2021 roku XVI edycję Forum, natomiast obecnie przygotowuje się do organizacji XVII edycji zaplanowanej w dniach 5-11.02.2022 roku w Sanoku. Czekają nas liczne koncerty, wykłady oraz spotka-

nia z światowej sławy pedagogami muzyki. W ramach XVII edycji Forum odbędzie się równoległe Festiwal Forum „Bieszczady bez granic”, w ramach którego zagramy 30 koncertów w 10 miastach Polski: Sanoku, Mielcu, Lubaczowie, Jarosławiu, Strzyżowie, Stalowej Woli, Janowie Lubelskim, Kielcach, Warszawie i Bydgoszczy.

Działalność PFRK wychodzi naprzeciw ambicjom młodzieży, pedagogom i innym dorosłym nie tylko w sferze muzycznej, ale i również na innych płaszczyznach kształcenia. Dlatego w 2013 roku Zarząd PFRK powołał w ramach struktury Fundacji: Narodowy Instytut Kształcenia (NInK), którego zadaniem jest prowadzenie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych, głównie poprzez organizację kursów, wykładów, warsztatów

i seminariów. W roku 2019 Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury – Narodowy Instytut Kształcenia – otrzymała certyfikat PN ISO 9001:2015 w zakresie: Organizacji i realizacji szkoleń, nadawany przez Polską Izbę Handlu Zagranicznego (certyfikat o numerze 1485/2019). Certyfikat jest dowodem na przeprowadzanie szkoleń na najwyższym poziomie jakości.

W ofercie Narodowego Instytutu Kształcenia można znaleźć profesjonalne kursy i szkolenia z zakresu:

- Opiekuna medycznego i opiekuna osób starszych,
- Nauki programowania w języku Python i C++.
- Kursy Autodesk.
- Kursy z grafiki komputerowej.
- Nauka obsługi programów biurowych i pakietu Office.

Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury

Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury działa od roku 2009 jej prezesami są: prof. Jarosław Drzewiecki (A. Muz. w Bydgoszczy) i prof. ośw. Janusz Ostrowski (kier. sekcji fortepianu w PSM I i II st. w Sanoku). Jej obszarem działania jest przestrzeń kulturalno-edukacyjna, która wokół swoich projektów zrzesza z roku na rok coraz większą liczbę uczestników. Fundacja jest organizatorem wielu projektów krajowych i międzynarodowych. Ma za sobą organizację m.in.:

- 16 edycji Międzynarodowego Forum Pianistycznego „Bieszczady bez granic” (tysiące godzin wykładów i lekcji indywidualnych z Mistrzami),
- 10 edycji Mistrzowskiej Szkoły Pedagogiki Fortepianowej (ponad 400 przeszkolonych nauczycieli),
- 12 edycji Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego „Młody Wirtuoz” (ponad 2000 uczestników),
- 9 edycji International Master Competition for Music Teachers (ponad 150 uczestników),
- 13 edycji Wawer Music Festival (ponad 120 koncertów),
- 5 edycji Europejskiego Festiwalu Akademii Muzycznych w Warszawie (ponad 50 koncertów),
- 2 edycje Mistrzowskiego Kursu dla Stroicieli Fortepianów (ponad 30 przeszkolonych stroicieli),
- 6 koncertów charytatywnych w Filharmonii Narodowej w Warszawie dla Ambasady Ukrainy, Białorusi, Zakonu Maltańskiego w Polsce i Centrum Zdrowia Dziecka,
- 12 koncertów w serii „Gary Guthman Monday Jazz Club” w Hotelu Boss w Warszawie (dla około 1500 zaproszonych gości).

Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury razem z NInK z powodzeniem prowadzi semestralne zajęcia dla dzieci i młodzieży z Sanoka i okolic z nauki programowania, podstaw robotyki oraz grafiki komputerowej, zyskując sobie sympatię rodziców oraz dzieci, zapewniając wartościowe zajęcia pozaszkolne.

W marcu 2020 roku Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury podpisała umowę dzierżawy nowego lokalu w centrum miasta, w starej ekspozycyjnej XVII-wiecznej kamienicy o łącznej powierzchni użytkowej 200,5 m². Lokal wymagał gruntownego remontu poczynając od pomieszczeń dla pracowników, głównego holu, sali konferencyjnej, sali szkoleniowej, kończąc na łazienkach. Dzięki ogromnemu wysiłkowi Fundacji udało się ukończyć remont, korzystając wyłącznie z własnych środków finansowych i unijnej pożyczki. Ogrom wysiłku jednak się opłacił, obecnie można odwiedzić Fundację w pięknie wyremontowanym lokalu. Zapraszamy serdecznie mieszkańców Sanoka i nie tylko do skorzystania z bogatej oferty edukacyjnej i kulturalnej. Zapraszamy na koncerty w ramach Forum. Zachęcamy do skorzystania z kursów oraz warsztatów dla dzieci. A w niedalekiej przyszłości (około marca 2022) zapraszamy na deptak do galerii i na kubek gorącej kawy w nowopowstałej u nas „Galerii o smaku kawy”

Gratulujemy wszystkim Nagrodzonym, a w szczególności sanoczaninowi p. Andrzejowi Pańko – Prezesowi Sanockiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku im. Jana Grodka, który w kategorii: „Wolontariusz Roku oraz Koordynator Wolontariatu w ramach Podkarpackiego Korpusu Solidarności” otrzymał wyróżnienie.

mn

Damian Józefek

Historia budowy kościoła pw. Przemienienia Pańskiego

Gdy w 1782 roku średniowieczną świątynię pw. Michała Archanioła pamiętającą ślub Władysława Jagielly z Elżbietą Granowską zniszczył pożar, nikt nie spodziewał się, że na nowy kościół parafialny w Sanoku trzeba będzie czekać ponad sto lat. Ostatecznie, po wielu latach starań księdza Franciszka Czaszyńskiego (1812-1898) i pomocy burmistrza Cyryla Jaxy Ładyżyńskiego (1830-1897), w 1886 roku ukończono budowę nowego kościoła, któremu nadano nowe wezwanie – Przemienienia Pańskiego.

Epitafium Lubomirskiego

„Przez trudy do gwiazd” (łac. per aspera ad astra) – tak chyba najlepiej można określić długą drogę wiodącą do powstania świątyni. Pożar kościoła pw. Michała Archanioła przytrafił się w dosyć pechowym momencie dziejowym – Sanok wraz z Galicją znajdował się od dekady pod zaborem Austrii, która pod rządami Józefa II (1741-1790) przeżywała okres intensywnych antykościelnych reform. W 1788 roku Austriacy rozebrali pozostałości murów spalonego kościoła, a plac odsprzedali miastu. Jedynymi pamiątkami, jakie zachowały się do naszych czasów po dawnej świątyni są: renesansowy nagrobek starosty sanockiego Sebastiana Lubomirskiego z 1558 roku, znajdujący się obecnie w kościele Przemienienia Pańskiego, a także gotycka chrzcielnica oraz XVII-wieczna pieczęć parafialna wykonana z brązu, które są obecnie przechowywane w Muzeum Historycznym w Sanoku. Dzięki solidarności o. franciszkanów, którzy użyczyli swojego kościoła, proboszcz mógł prowadzić parafię. Może dzięki temu pomimo upływu lat proboszczowie nie podejmowali prób odbudowy spalonej świątyni. Kolejnym powodem było ubóstwo mieszkańców 3,5-tysięcznego miasteczka, jakim był wtedy Sanok.

Wszystko zmieniło się wraz z przybyciem do Sanoka z Głogowa księdza Franciszka Salezego Czaszyńskiego w 1857 roku. Po latach mieszkanie wspominali go, że pomimo impulsywnego charakteru i surowego usposobienia, był człowiekiem o wielkim sercu. 45-letni wówczas proboszcz postawił sobie za cel wybudowanie świątyni dla swoich parafian. Było to zadanie niełatwe, biorąc pod uwagę liczebność wiernych i fakt, że koszty budowy kościoła są niemałe. Nie zniechęciło to księdza Czaszyńskiego, który od razu przystąpił do działania.

Pierwszym krokiem do rozpoczęcia budowy nowego kościoła

było uformowanie się Komitetu Parafialnego oraz zakupienie gruntu pod budowę kościoła za kwotę 3500 florenów. Z czasem okazało się, że teren jest podmokły i wymaga prac melioracyjnych. Ksiądz Czaszyński zakupiony grunt przekazał parafii 22 kwietnia 1872 roku z pewnym zastrzeżeniem – życzył sobie, by po jego śmierci, raz w roku w kwietniu, każdy kolejny proboszcz odprawiał mszę świętą w intencji spokoju jego duszy.

6 września 1872 roku C. K. Starostwo Powiatowe pozytywnie rozpatrzyło prośbę Komitetu Parafialnego o wydanie pozwolenia na budowę nowej świątyni. Wielu mieszkańców niechętnie odnosiło się do pomysłu budowy nowej świątyni. Obawy sanoczan nie były bezpodstawne – w maju 1872 roku w Sanoku wybuchł pożar, który zniszczył 1/3 miasta, pozbawiając wielu ludzi dobytku całego życia. Mieszkańcy obawiali się, że budowa kościoła jest w tych warunkach niemożliwa. Pojawiła się nawet propozycja, by ksiądz Czaszyńskiego wydalili z parafii i oddać ją pod opiekę o. franciszkanów. Ostatecznie, po wielu dyskusjach udało się osiągnąć kompromis, a podpis pod pozwoleniem na budowę złożył ówczesny burmistrz miasta Cyryl Jaxa Ładyżyński.

Ładyżyński piastował urząd burmistrza w latach 1872-1897. Choć sam był grekokatolikiem, jego przychylność do budowy kościoła odgrywała spore znaczenie, gdyż często pozwalała księdzu Czaszyńskiemu liczyć na pomoc sanockiego magistratu. I tak oto Rada Miejska przeznaczyła materiały potrzebne do budowy za darmo (kamienie z miejskich kamieniołomów i 30 sztuk dębów), bądź za niską opłatą (3 zł za każdą kolejną sztukę dęba ponad ustalone 30).

Świątynia została zaprojektowana w stylu neoromańskim przez architekta Józefa Braunseisa. Projekt przewidywał, że świątynia będzie

posiadała trzy nawy, dwa wejścia (obecne, od strony placu św. Michała i zamurowane w 1939 roku od strony ul. Grzegorza z Sanoka) i dwie wieże z ozdobnym frontonem. Budowla miała być pokryta dachami szczytowymi (nawy główna i poprzeczna), półszczytowymi (nawy boczne) i zwieńczona trzema krzyżami. W tympanonie świątyni przewidziano miejsce na figurę Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej.

31 lipca 1874 roku wbudowano kamień węgielny pod nowy kościół parafialny pw. Przemienienia Pańskiego. W uroczystości brali udział duchowni łacińscy i grekokatolicy, rajcowie miejscy i obywatele Sanoka. Do października 1874 roku koszty budowy wyniosły ok. 15.700 złr (złotych reńskich). Łączny koszt budowy świątyni oszacowano na kwotę 59.000 złr.

W 1875 roku ksiądz Czaszyński otrzymał pozwolenie na budowę plebanii, którą ukończono w następnym roku. Koszt budowy wyniósł 5.500 złr.

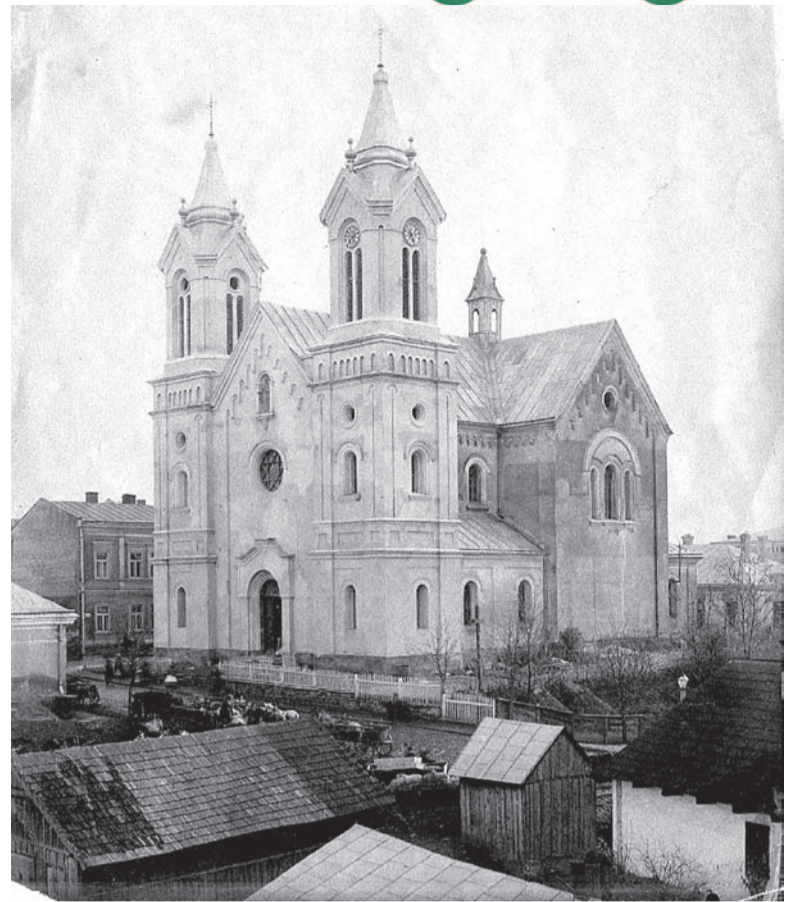
Zanim odprawiono pierwszą mszę świętą, Komitet Parafialny zwrócił się do władz miasta o wydanie pozwolenia na użytkowanie budynku w celach religijnych. 15 grudnia 1886 roku burmistrz wraz z miejskim inżynierem przeprowadzili odpowiednie oględziny techniczne i wobec braku stwierdzenia usterek zagrażających bezpieczeństwu ludzi, kościół został oddany do użytku od 16 grudnia 1886 roku. Ze strony kościelnej 14 grudnia 1886 roku Konsystorz rzymskokatolicki w Przemyślu wyznaczył datę poświęcenia kościoła na 19 grudnia 1886 roku. Tego dnia odbyła się specjalna procesja pod przewodnictwem księdza Czaszyńskiego i ówczesnego gwardiana klasztoru franciszkanów o. Apoloniusza Szymczakiewicza, podczas której nastąpiło przeniesienie parafii z kościoła oo. franciszkanów do nowo powstałej świątyni.

W dniu 21 grudnia 1886 roku zgodę na odprawianie nabożeństw wydał ordynariusz przemyski ks. biskup Łukasz Solecki. Pierwszym oficjalnym nabożeństwem była pasterka odprawiona w nocy z 24 na 25 grudnia 1886 roku. Choć kościół nie był jeszcze ukończony, nie posiadał tynków, posadzek ani zewnętrznych wież, dla wiernych nie miało to znaczenia. Wreszcie, po ponad 100 latach oczekiwania, mogli przeżywać Eucharystię we własnej świątyni.

Pasterka celebrowana w obecnym roku kalendarzowym będzie już 135. w murach obecnego kościoła. Przekraczając jego progi, warto pomyśleć o księdzu Czaszyńskim, któremu wdzięczni parafianie ufundowali epitafium znajdujące się w nawie głównej świątyni, po lewej stronie.

Opracował:
Damian Józefek

***Tekst opracowano na podstawie zbiorów Sanockiej Biblioteki Cyfrowej. Serdecznie zapraszamy do korzystania z jej zasobów.

Kościół parafialny pw. Przemienienia Pańskiego. Czas wykonania: ok. 1906 r. Fotografia przedstawia kościół parafialny pw. Przemienienia Pańskiego od strony północno-zachodniej.

Widok z placu św. Michała na kościół parafialny pw. Przemienienia Pańskiego. Zachodnia wieża kościoła jest w trakcie remontu – widoczne rusztowanie. Czas powstania 1950 r.

Fotografia przedstawia rzeźbę Matki Bożej autorstwa Stanisława Piątkiewicza umieszczoną nad głównym wejściem do kościoła parafialnego pw. Przemienienia Pańskiego. Autor rzeźby był dziadkiem darczyńcy fotografii. Czas powstania: 1970 r.

X JARMARK BOŻONARODZENIOWY

Za nami dziesiąta edycja tradycyjnego Jarmarku Bożonarodzeniowego w sanockim skansenie. Choć zamiast śniegu padał deszcz, to i tak odwiedzających nie brakowało. Dzieci jak co roku interesowała żywa szopka oraz wizyta św. Mikołaja.

W niedzielę 19 grudnia odbył się X Jarmark Bożonarodzeniowy zorganizowany przez Powiat Sanocki w Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku. Na odwiedzających czekały przepyszne potrawy wigilijne przygotowane przez Koła Gospodyń Wiejskich. Furorę zrobiła wspaniała grochówka i żurek serwowane przez druhow z Ochotniczej Straży Pożarnej w Jaćmierzu. Na stoiskach prezentowane były lokalne wyroby rękodzielnicze oraz spożywcze. Wybór był bardzo duży,

każdy mógł kupić coś dla siebie, lub na świąteczne prezenty. Wszyscy ze zniecierpliwieniem czekali na główną postać – czyli Mikołaja. Mikołaj jak zwykle przybył z prezentami, którymi obdarowywał najmłodszych. Atrakcją była również szopka ze zwierzętami, liczne konkursy, w których do wygrania były choinki ufundowane przez Nadleśnictwo Brzozów-Lasy Państwowe, kalendarze z ilustracjami prac Zdzisława Beksińskiego oraz teki artystyczne Muzeum Historycznego w Sanoku. Czas przybyłym umilała Górnicza Orkiestra Dęta z Sanoka oraz występy uczniów z I Liceum Ogólnokształcącego im. KEN w Sanoku. Jarmark jak zwykle przyciągnął wielu gości, mnóstwo dzieci i sprawił wiele radości wszystkim, którzy zawitali do skansenu.

ew

Rodzinne tradycje – czyli co jest najważniejsze dla sanoczan podczas świąt Bożego Narodzenia

Święta Bożego Narodzenia w każdym z nas budzą subiektywne skojarzenia, wspomnienia z dzieciństwa, tradycje rodzinne, które kultywujemy w dorosłym życiu lub odwrotnie, czas je zatarał. Pamiętamy, że babcia kładła sianko pod obrusem, ale sami wybieramy dodatkowe nakrycie do stołu. Bez względu na to czy przygotowujemy dwanaście potraw, dzielimy się opłatkiem czy ubieramy choinkę przed samą kolacją wigilijną, święta Bożego Narodzenia przeważnie dają nam radość. Osobiście uśmiecham się na pierwsze ozdoby świąteczne w marketach, które pojawiają się już w listopadzie, bo wiem, że zbliża się najpiękniejszy czas w roku, a barszcz z uszkami gotowany przez moją mamę w Wigilię smakuje wyjątkowo.

Z uwagi na zbliżające się święta postanowiliśmy „zajrzeć” do znanych nam sanoczan, by podzielić się z nami swoimi rodzinnymi tradycjami i opowiedzieli, co dla nich jest najważniejsze podczas świąt.

GRZEGORZ PANEK

Pierwsza gwiazdka z każdego domu wygląda tak samo jednakże nie ma dwóch takich samych Wigilii. W każdej części Polski, mieście, domu, mimo że świętowanie wygląda podobnie, to tradycja przekazywana z pokolenia na pokolenie czyni z tego szczególnego dnia podobny obraz różniący się szczegółami.

Jak to wygląda u mnie?

Wigilia jest dla domowników bardzo pracowitym dniem, choć choinka zawsze jest u mnie ubierana z dwutygodniowym wyprzedzeniem, podobnie tak jak pieczone pierniki mojej żony (przepis z kuchni staropolskiej). Gotowanie potraw pozostawiam pięknej części mojej rodziny, tj. mamie, teściowej, żonie, siostrze i asystującym córkom, które pomalutku uczą i przejmują rodzinną tradycję. Oczywiście od rana obowiązuje post, więc każdy z utęsknieniem wypatruje pierwszej gwiazdki, która daje sygnał do wspólnej wieczery. Wcześniej jakimś dziwnym trafem jak co roku Aniołek

zostawia pod choinką prezenty (nie wiem jak w tym roku nowy członek rodziny – pies, zareaguje na to zjawisko). W końcu przychodzi czas wigi-

lii. Pod obrusem sianko, na obrusie świeczki, a my zaczynamy od modlitwy i czytania „Pisma Świętego” (zawsze ten sam fragment o narodzeniu Jezusa) i wszyscy dzielą się opłatkiem (przekładany miodem) i składają sobie życzenia. Potem zasiadamy do stołu. U nas tradycja jest taka, że na stole nie ma żadnych potraw, są one wnoszone po kolei*.

Tradycja mówi, że trzeba chociaż spróbować każdego z nich, co po całym postnym dniu wcale nie jest takie trudne. Po wieczery następuje rozdanie prezentów.

Tak to mniej więcej u mnie wygląda Wigilia.

* Kolejności 12 dań na Wigiliu u Grzegorza Pana:

- * zaczyna się od chleba z miodem,
- * czosnek i sól,
- * barszcz czerwony z uszkami,
- * zupa grzybowa,
- * groch z kapustą,
- * gołąbki (z ryżem)
- * potem są pierogi (ruskie, a także z kapustą i grzybami),
- * karp smażony (obowiązkowy choć smakuje tylko w Wigiliu),
- * pstrąg w sosie migdałowo-pietruszkowo-rodzynkowym,
- * kutia (mojej mamy),
- * susz (kompot z suszonych owoców),
- * na koniec pączki teściowej i inne ciasta świąteczne.

LESZEK PUCHAŁA

W związku ze zbliżającymi się świętami Bożego Narodzenia, jak co roku przygotowujemy numer świąteczny. W związku z powyższym chciałbym zapytać, czy zechciałby pan podzielić się z czytelnikami rodzinnymi tradycjami związanymi ze świętami. Co dla pana i rodziny jest najważniejsze przy wigilijnym stole?

Pytanie Redakcji „TS” o rodzinne tradycje związane ze świętami w pierwszym odruchu przyniosło typowe skojarzenia, związane z potrawami wigilijnymi i kołędami. Ale jak to jest w przypadku mojej rodziny? Tradycja, to przecież wartości nabyte w środowisku, w którym się żyje od pokoleń. A nasza rodzina zapuściła korzenie w Sanoku przed 35 laty. Okazuje się jednak, że to niewiele i dopiero troje naszych dzieci może powiedzieć, że są sanoczanami. Przez nasze dorosłe życie w Sanoku łączyliśmy to, co wynieśliśmy ze swoich domów rodzinnych, a więc moje pierogi z kapustą (świętokrzyskie) z pierogami ruskimi mojej żony (rzeszowskie). A tak na poważnie, wcale nie jest łatwo połączyć to co moje, z czym naturalnie się utożsamiam, z tym co ofiarowuje inna wspólnota.

Warto jednak, szczególnie w dzisiejszym uniwersalizmie, zachować swoje imponderabilia. W naszej rodzinie jest to czytanie Ewangelii przy wigilijnym stole, miejsce przy nim i nakrycie dla niespodziewanego gościa oraz ubieranie choinki dopiero w wigilijny poranek. Nie zawsze już udaje się nam wspólne wyjście na pasterkę, ale staramy się.

Natomiast zdradziłem swoje rodzinne, wigilijne tradycje kulinarne, na rzecz podkarpackich – chyba najlepszych na świecie.

Czytelnikom „Tygodnika Sanockiego” życzę pięknych, ciepłych, rodzinnych Świąt Bożego Narodzenia – „Bóg się rodzi – moc truchleje”!

PIOTR KOT

Najważniejszym punktem świąt jest kolacja wigilijna. Generalnie nie chodzi o ilość potraw na stole, a o samo spotkanie całej rodziny przy stole wigilijnym. Oczywiście bez barszczu z uszkami, pierogów i ryby się nie obejdzie, ale najważniejsze jest bycie ze sobą w tym momencie.

Mam też taką jedną rzecz, o którą staram się dbać, odkąd ją poznałem. Chodzi mianowicie o zwyczaj odwiedzania domów wczesnym rankiem przez młodych chłopców lub mężczyzn. Jak byłem chłopcem, to

razem z kuzynami i kolegami ruszaliśmy przed świtem w Wigiliu uzbrojeni w wierszyki, z wymyślnymi życzeniami, budząc rodzinę, sąsiadów i wszystkich innych. Do dzisiaj wypatruję takich osób i jestem bardzo szczęśliwy, jak jakiś młokos nad ranem zbudzi domowników, życząc wszystkiego najlepszego z okazji świąt Bożego Narodzenia, choć muszę przyznać, że z roku na rok połaźników jest coraz mniej i czasem muszę mocno zachęcać młodzież, aby tradycji stało się zadość.

RATUJEMY ŻYCIE Z STS SANOK

Stowarzyszenie Kibiców Sanockiego Hokeja w porozumieniu z Klubem Ciarko STS Sanok organizuje:

ZBIÓRKĘ NA ZAKUP DEFIBRYLATORA

TERMIN ZBIÓRKI: PRZED I W TRAKCIE NAJBLIŻSZEGO MECZU 4 STYCZNIA 2022

Znajdź się on w budynku Areny Sanok i będzie służyło wszystkim Sanoczanom. Nie bądź obojętny, dołóż swoją cegiełkę. W nagłych przypadkach może uratować życie każdego z nas, czy to zawodnika, czy kibica. Wspólnie zadbajmy o swoje bezpieczeństwo.

Stowarzyszenie Kibiców Sanockiego Hokeja w porozumieniu z Klubem Ciarko STS Sanok organizuje zbiórkę na zakup defibrylatora, która odbędzie się w czasie najbliższego meczu tj. w dniu

4 stycznia 2022r. Urządzenie to znajduje się na stałe w budynku Areny Sanok i będzie służyło wszystkim sanoczanom! W nagłych przypadkach może uratować życie każdego z nas: zawodnika,

kibica czy przechodnia. Nie musimy chyba mówić, że nasze życie jest bezcenne, więc zróbmy to! Wspólnie zadbajmy o swoje bezpieczeństwo! Nie bądź obojętny, dołóż swoją cegiełkę!

Zapraszamy wszystkich na mecz 4 stycznia 2022 r.

Pierwszy mecz w nowym roku

Niestety możemy wprowadzić tylko 30% kibiców bez okazania dokumentów szczepiennych. Jednak nie obrażamy siebie meczu bez Waszego udziału! Dlatego, jeżeli posiadasz dokument potwierdzający zaszczepienie, okaż go, a dzięki temu będziemy mogli się cieszyć z widowiska w większym gronie. Pamiętajcie jednak o kilku zasadach:

1. Liczy się CZAS okazania dokumentu potwierdzającego zaszczepienie. Oczywiście nie jest to obowiązkowe, ale myślny nie tylko o sobie, ale i o innych kibicach.

2. Pamiętajmy o tym, że bilety drukowane są na bieżąco, a ich sprzedaż będzie ograniczona. Dlatego też prosimy o wcześniejsze przybycie na Arenę w celu ich kupna, co

Po świątecznej przerwie ponownie spotkamy się na Arenie, jednak nie możemy zbagatelizować obostrzeń, które zostały nam przekazane.

ułatwi nam wszystkim sprawę i oszczędzi niepotrzebnych nerwów.

3. Może dojść do sytuacji, że zabraknie biletów przed godziną 18:00, za co klub nie ponosi odpowiedzialności.

Przeanalizujcie to! I cieszymy się sportowymi emocjami tak jak do tej pory. Bilety dostępne w sprzedaży, w biurze klubu od 29.12 do 30.12.2021r. oraz 03-04.01.2022 r.

Gmina Miasta Sanoka uprzejmie informuje P.T. Podróżnych,

że od dnia 1 stycznia 2022 r. zostaną wprowadzone zmiany w rozkładzie jazdy MKS Sanok:

Kursy linii „18” Sanok Stomil – Bukowsko UG z godz. 23.05 i kurs z godz. 23.47 Bukowsko UG – Sanok zostają zlikwidowane.

Kursy linii „50” z godz. 11.10, 17.10, 19.00 zostają zlikwidowane.

Kursy linii „18” z godz. 9.15 i 17.30 zostają skrócone i rozpoczynają się od przystanku Sanok ul. Beksińskiego o godz. 9.22 i 17.40.

Kursy linii „18” Bukowsko UG – Sanok z godz. 7.55 i 10.15 zostają skrócone do przystanku Sanok ul. Beksińskiego.

Kurs linii „18” Bukowsko UG – Sanok Stomil z godz. 18.15 zostaje skrócony do przystanku Sanok ul. Kościuszki.

Kurs linii „9” Dąbrówka Pętla – Jana Pawła II z godz. 23.30 zostaje przyśpieszony na godz. 23.20.

Zostają uruchomione dodatkowo kursy linii „18” o godz. 14.30 Sanok ul. Beksińskiego – Bukowsko UG i kurs o godz. 15.10 Bukowsko – Sanok ul. Beksińskiego.

Zostaje uruchomiony dodatkowo kurs linii „4” o godz. 23.05 Sanok Stomil – Dąbrówka Pętla.

Kursy linii „18” z godz. 7.05, 7.55, 14.30, 15.10 nie kursują w okresie wakacji szkolnych od 1 lipca do 31 sierpnia.

Szczegóły na przystankowych rozkładach jazdy MKS Sanok.

APTEKI PEŁNIĄCE DYŻURY

Od 20.12.2021 r. do 27.12.2021 r.

Apteka Farmacja 24, ul. Traugutta 78/1

Od 27.12.2021 r. do 03.01.2022 r.

Apteka Dr. Max ul. Traugutta 9

LOKALE NIERUCHOMOŚCI

Kupię

■ Działkę przy rzece Ośława, tel. 602 476 137

AUTO-MOTO

Kupię

■ Auta za gotówkę, tel. 602 476 137

■ Stary motocykl, może być do remontu, tel. 536 315 258

■ Przyczepkę samochodową, 536 315 258

RÓŻNE

Usługi

■ Moskitiery, rolety, nawiewniki okienne, tel. 600 297 210

Korepetycje

■ Matematyka, tel. 516 032 448

DYŻURY W RADZIE MIASTA

30 grudnia 2021 r. pokój nr 67
dyżur pełni radny
Roman Babiak
w godz. 17.00–18.00

3 stycznia 2022 r. pokój nr 67
dyżur pełni przewodniczący
Andrzej Romaniak
w godz. 16.00–17.00

Redakcja nie odpowiada za treść reklam i ogłoszeń

Wójt Gminy Tyrawa Wołoska

działając na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dn. 21.08.1997r. o gospodarce nieruchomościami informuje, że w dniach **od 23.12.2021r. do 13.01.2022 r.** tj. na okres 21 dni, w siedzibie Urzędu Gminy w Tyrawie Wołoskiej oraz na stronie internetowej www.bip.tyrawa.pl, zostanie wywieszony wykaz nieruchomości stanowiących własność Gminy Tyrawa Wołoska:

- położonych w obrębie Rakowa- przeznaczonych do oddania w użyczenie,
- położonych w obrębie Rozpucie- przeznaczonych do oddania w dzierżawę.

Więcej informacji można uzyskać w Urzędzie Gminy w Tyrawie Wołoskiej w pok. 25, IIp, tel. 13 46 569 36.

Szymona Jakubowskiego gawędy o przeszłości

Wigilia przed egzekucją

„Którego dzisiaj? Styczeń. Ale którego? Ciszka. Nikt nie wiedział. W każdym razie już jest po Bożym Narodzeniu. Kiedy ono było? Gdzie je spędziliśmy? Szliśmy kilka dni do Chołmogorki i tam musieliśmy je spędzić. Bóg się rodził, gdy „wysoki” wypuścił z ręki kość, którą obgryzał i obsunął się na ziemię, gdy siedzący przy piecu starzec nie miał siły zjeść ostatniej kromki chleba, gdy anonimowi kołchoźnicy konali na deskach pod Murmańskim. Bóg zapomniał o tych ludziach w tysiącach wagonów, na setkach stacji, w noc swojego narodzenia. Ale Chrystus rodził się daleko, daleko na południu. Tu urodzić się nie chciał, a gdyby nawet się tu urodził, zginąłby, jak te dzieci, które pomarły w czasie podróży... Trzej królowie siedzieliby na Łubiance”.

Ten przejmujący opis losu zesłańców deportowanych z Kresów w głąb Rosji, pióra Romualda Aernika aż nad wyraz dobitnie pokazuje tragizm tamtych dni. Pierwsza wigilia, pierwsze święta w niewoli, w obozach jenieckich, transportach nieustannie kursujących na Wschód, w tysiącach gułagów rozsiadanych po bezkresnych terenach Związku Radzieckiego. Dla wielu – jak się później okaże – miały być to ostatnie święta w życiu.

Pamiętnik znaleziony w katyńskiej mogile

Wigilia 1939. Ostaszków, Starobielsk, Kozielsk. Kilkanaście tysięcy oficerów, podoficerów, leśników, duchownych, policjantów, wszelkie maści „wrogów ludu” jeszcze kilka miesięcy temu cieszyło się wolnością. Mimo nadciągającej burzy wojennej cieszyli się bliskością swych rodzin. Wrzesień 1939 przekreślił wszystko. Gorycz porażki, kapitulacja przed wkraczającą na Kresy Armią Czerwoną, obozowe druty. Strach o najbliższych, niepewność jutra. Czy dany jest powrót do domu? Jeśli tak, to kiedy?

Z notatników wydobytych z masowych grobów w Katyniu wylania się posępny obraz tamtej mrocznej Wigilii. Nieznany autor pamiętnika znalezione go w mogile pisze:

„Wczoraj byliśmy wszyscy fotografowani. Wracając przez las, zbieraliśmy gałązki, by zrobić choinkę. Sporządził

Blok Śmierci w Auschwitz

ją major Podolski. Dziś Wigilia, opłatek zrobiony przez kolegów, stół nakryty prześcieradłem – choinka malutka ubrana piernikami i papierosami. Pokój mój – 40 kolegów – dzielimy się opłatkami i wśród szlochów i łez z całą duszą i sercem rwie się każdy z nas do najdroższych”.

Nieznany autor wspomina o skromnej, składkowej kolacji wigilijnej: chleb, śledź i herbata. Trudno jednak cokolwiek przelknąć. Ze ściśniętym sercem myślami wysyłane pozdrowienia dla Stefy i Hanki (żony i córki?), gorąca

modlitwa. Koło północy rzewny i tęskny, dyskretny chór kołęd.

Zamordowany w Katyniu podporucznik Dobiesław Jakubowicz w swym notatniku opisywał Wigilię, którą spędził w jednej salce z czternastoma innymi oficerami. Prycza i stół nakryty prześcieradłem. Małeńka choinka, opłatek własnej roboty i siano. Krótkie wystąpienie najstarszego stopniem i wigilijna kolacja, jak na obozowe warunki niezwykle wystawna: kanapki, naparstek wódki, chleb ze śledziem, kartofelszot, herbata, ryba smażona, kasza z kisielcem, jabłka. Wreszcie wspólne śpiewanie kołęd. Każdy myśli w okupowanym przez dwóch najeźdźców kraju.

„Aby nasze życie układało się później jeszcze lepiej”

„Cały czas myślałem o Tobie kochanie i Bożence i życzę Ci Marysienko wszystkiego najlepszego i spotkania się mną oraz aby nasze życie układało się później jeszcze lepiej i pogodniej – również i Bożence, by zdrowa była i wyrosła nam na pociechę. Myślę, że Ty również kochanie wiesz, że tu jestem, myślałaś o mnie. Przykro mi bardzo, że muszę tutaj spędzić Wiliję, a nie z Tobą Marysienko – pisał w wigilijną noc z myślą o ukochanych Dobiesław Jakubowicz. Nie mógł przewidzieć, że tego „później” nigdy nie będzie, że nigdy więcej nie zobaczy najbliższych, że ta smutna Wigilia jest ostatnią w jego życiu...”

Masowe groby w Katyniu

Scena wigilii w obozie w Kozielsku uwieczniona w filmie *Katyn* Andrzeja Wajdy

Ksiądz Zdzisław Peszkowski, sanoczanin, jeden z nielicznych ocalałych jeńców z sowieckich obozów, późniejszy kapelan Rodzin Katyńskich pisał w swej książce „Wspomnienia jeńca z Kozielska” o niezwykle bolesnym oczekiwaniu na Boże Narodzenie, z dala od domu, gdzieś w bezkresnych lasach Białorusi. Z każdym dniem zbliżającym do świąt nastroj był trudniejszy do wytrzymania, zarówno dla jeńców jak i władz obozowych, które utrudniały lub wręcz zabraniały organizowania jakichkolwiek uroczystości o charakterze religijnym czy patriotycznym. Msze odbywały się w tajemnicy, spowiedź szeptem na spacerze lub na pryczach w pozycji leżącej.

24 katyńskich męczenników

Ksiądz Peszkowski opisywał, że specjalnie na Wigilię udało się załatwić mąkę na opłatki. Wyglądem i smakiem przypominały bardziej macę, ale tradycji stało się zadość. Każdy w sektorze, gdzie mieszkał duchowny, otrzymał nawet małą podarek. Przed dzieleniem się opłatkiem wysłano na zewnątrz najmłodszego, aby patrzył, czy świeci już pierwsza gwiazda. Każdy z uczestników Wigilii przeczytał po fragmencie pisma świętego odpisanego z mszalika pewnego majora.

„Śpiewanie kolęd jakoś nie szło. Wziąłem na siebie mycie naszych naczyń pod warunkiem, że każdy opowie swoje ostatnie Boże Narodzenie, pomarzy, jak chce przeżyć następne. Po dwóch godzinach wszyscy chcieli być ze swoimi myślami, można było to uczynić tylko na swojej pryczy – wspominał ksiądz Peszkowski. Przed północą przyszli „bojcy” i polityrzy. Kręcili głowami na widok ustawionych na środku pokoju świerkowych gałęzi i białego płótna, na którym leżał opłatek i szopka wykonana przez tęskniącego za rodzinnymi stronami porucznika, górala z Doliny Roztoki. Obyło się jednak bez represji”.

Sowieci nie byłoby jednak sobą, gdyby w jakikolwiek sposób nie usiłowali przeszkodzić jeńcom w obchodzeniu Bożego Narodzenia. W wigilię, akurat z obozów w Staro-

bielsku, Ostaszówce i Kozielsku wywieziono około dwustu duchownych. Większość z nich najprawdopodobniej zamordowano w różnych więzieniach, m.in. na Łubiance, w osławionej siedzibie NKWD. W marcu do obozów z powrotem trafiła jedynie garstka z nich. Niedługo później znaleźli się w transportach na miejsca kaźni. Na listach zbrodni katyńskich figuruje 30 nazwisk duchownych różnych wyznań: księży katolickich, pastorów, popów i rabinów. W 2009 roku. Rodziny Katyńskie wystąpiły z wnioskiem o wszczęcie beatyfikacyjne 24 rzymsko-katolickich duchownych, zidentyfikowanych w masowych grobach w Katyniu, podcharkowskich Pietichatkach i Miednoje.

Ksiądz Zdzisław Peszkowski.

Auschwitz. Wigilia w „Bloku Śmierci” 1944

Podobne, smutne święta spędzano w czasie II wojny w innych miejscach uwięzienia. Niezapomnianym dniem dla więźniów w bloku nr 11, „Bloku Śmierci”, w Auschwitz był Wigilia Bożego Narodzenia w 1944 roku. Wiele relacji na temat zebrał starszy kustosz Muzeum Auschwitz dr Adam Cyra, któremu zawdzięczamy poniższe informacje.

Esesmani zgodzili się, aby w ten wigilijny wieczór wyszły na korytarz wszystkie więźniarki i więźniowie, którzy przebywali także na parterze tego bloku w salach za kratą. Na środku korytarza ustawiono choin-

kę. Na schodach prowadzących z parteru do podziemi, gdzie znajdował się areszt obozowy stali więźniowie, którym pozwolono także wyjść z jego cel. Kilka więźniarek ubrało się w nocne koszule, mające imitować anielskie szaty. Śpiewano wspólnie kolędy, najpierw po niemiecku, a później po polsku.

Potem rozpoczęły się deklamacje, do których teksty ułożyła dr Jadwiga Makowska, nauczycielka przedmiotów humanistycznych z I Państwowego Gimnazjum i Liceum im. Bolesława Prusa w Sosnowcu, którą w kilkanaście dni później skazano podczas ostatniego posiedzenia „sądu doraźnego” na śmierć 5 stycznia 1945 r. i rozstrzelano w dniu następnym w krematorium nr V w KL Auschwitz II-Birkenau.

Fragment tych deklamacji tak zapamiętała była więźniarka Róża Dryjańska:

„Nie wiem, czy wiecie, że istnieje Auschwitz na świecie, nie jest on tak straszny, jak go malują, bo w nim ludzie jak w raju się czują, że się niczym nie martwimy, bo nie wiemy, czy nas wyprowadzą własne nogi, czy też kominem wezwą nas Boga. A jak się dowiedziałam, to szybko do Auschwitz przyjechałam (...).”

Następnie ktoś zaczął czytać wcześniej napisany wiersz o treści bardzo patriotycznej, w którym były karykaturalne określenia hitlerowskiego systemu. Wśród więźniów znajdował się lekarz Ukrainiec, banderowiec, Wasyl Stronickij, który znał dobrze język polski i zameldował o treści tej deklamacji esesmanowi Bruno Schlegemu. Natychmiast rozpedzono wszystkich do cel, a następnie ustalono nazwisko więźnia czytającego wiersz i jego dwóch współautorów. Wszyscy trzej zostali bestialsko pobici.

Autor: jest redaktorem naczelnym czasopisma „Podkarpacka Historia”, wydawcą książek o tematyce regionalnej.

Kontakt: redakcja@podkarpacka-historia.pl

Z kalendarium podkarpackiej historii

24 grudnia
–
6 stycznia

Urodzili się

24.12.1874 w Woli Sękowej w gminie Bukowsko urodził się Adam Didur, wybitny śpiewak, jeden z najbardziej znanych basów przełomu XIX i XX wieku.

24.12.1878 w Sanoku urodził się Samuel Herzig, wybitny lekarz żydowskiego pochodzenia, doktor nauk wszechmedycznych, miejski radny, działacz społeczny major Wojska Polskiego. Zginął w czasie okupacji.

26.12.1899 w Odrzechowej koło Zarszyna urodził się Iwan Ziatyk, błogosławiony Kościoła katolickiego, męczennik.

27.12.1927 w Płowcach koło Sanoka urodził się Marian Kruczek, wybitny malarz, rzeźbiarz i grafik. Zasłynął jako twórca dzieł powstających m.in. z kombinacji znalezionych przedmiotów: części maszyn, śrub, koralików.

6.01.1881 w Jaszczwi koło Sanoka urodził się Edward Dubanowicz. Od 1904 działacz Ligi Narodowej i Stronnictwa Demokratyczno-Narodowego, porucznik Wojska Polskiego, w latach 1919–1927 poseł na Sejm Ustawodawczy oraz I kadencji.

Zmarli

24.12.1999 w Warszawie, zażywając śmiertelną dawkę leków, popełnił samobójstwo Tomasz Beksiński, dziennikarz muzyczny, prezenter radiowy, tłumacz, syn wybitnego artysty Zdzisława. Była to jego kolejna, niestety tym razem udana i zapowiedziana, próba samobójcza.

28.12.1962 w Warszawie zmarł pochodzący z Sanoka Kazimierz Świtalski, legionista, jeden z czołowych polityków II RP.

31.12.1939 w Piaśnicy koło Wejherowa został rozstrzelany Leon Wzorek. Urodzony w Sanoku w 1896 roku, początkowo pracujący w Fabryce Wagonów, później jako maszynista w Krośnie, po I wojnie światowej i służbie w marynarce wojennej został skierowany do obsługi latarni morskiej w Rozewiu.

3.01.2005 w Besku zmarł ks. Jan Mikosz, m.in. długoletni administrator miejscowej parafii rzymsko-katolickiej.

4.01.1963 w Sanoku zmarł Jan Świerżowicz, doktor filologii, polonista, historyk i krytyk literatury, nauczyciel, działacz społeczny.

5.01.2017 zmarł Jerzy Pietrzkiwicz - wieloletni piłkarz, trener i działacz Stali Sanok, legenda klubu, zdobywca 273 goli dla sanockiej drużyny.

6.01.1958 w Stanach Zjednoczonych zmarł Marian Kister. Wydawca, współzałożyciel i współwłaściciel wraz z Melchiorzem Wańkowiczem Towarzystwa Wydawniczego „Rój”. Urodzony w Mościskach, ukończył Gimnazjum Męskie w Sanoku.

Wydarzyło się

23.12.1868 tytuł Honorowego Obywatelstwa Królewskiego Wolnego Miasta Sanoka otrzymał Erazm Łobaczewski. Został uhonorowany

za pracę na stanowisku burmistrza miasta.

24.12.1886 siedziba parafii sanockiej została oficjalnie przeniesiona z kościoła franciszkanów do kościoła Przemienienia Pańskiego. W nieukończonyj jeszcze, a poświęconej pięć dni wcześniej, świątyni odprawiono pierwszą pasterkę.

25.12.1872 całkowicie przejezdna stała się nowo wybudowana trasa kolejowa prowadząca ze Słowacji przez Łupków, Komańczę, Zagórz, Ustrzyki Dolne, Krościenko, Chyrow do Przemysła.

29.12.1945 napad oddziałów UPA na Nowosielce. Ginie 17 osób, spalonych zostaje ponad 150 domów. Sygnałem do ataku na wieś było wyśadenie pobliskiej stacji kolejowej.

29.12.2006 w Woli Michowej, przy zagrodzie aklimatyzacyjnej dla żubrów, odsłonięto pamiątkowy obelisk „Puszcz imperatora” przypominający o sprowadzeniu zwierząt w te okolice 30 lat wcześniej.

29.12.2013 w finałowym meczu Pucharu Polski hokeja na lodzie w sanockiej Arenie drużyna Ciarko PBS Bank KH Sanok uległa ComArch Cracovii 3:4. Za najlepszego napastnika turnieju uznano sanockiego zawodnika Martina Vozdecky'ego.

30.12.2008 honorowym obywatel Sanoka została wybitna podróżniczka, wdowa po Tonym Haliku, Elżbieta Dzikowska.

31.12.1874 otwarto na Przełęcz Łupkowskiej tunel o długości 642 metrów na trasie Nowy Łupków – Palota – Medzilaborce.

31.12.1959 zlikwidowano gromadę (najmniejszą wówczas jednostkę administracyjną) Zagórz. W zamian nadano tej miejscowości status osiedla do którego włączono Zagórz, Dolinę, Wielopole i Zasław.

31.12.1961 do gromady wiejskiej Komańcza – najmniejszej jednostki administracyjnej – włączono wieś Wisłok Wielki ze zniesionej gromady Wisłok Wielki.

1.01.1946 stacjonująca we wsi Lachawa w powiecie sanockim sotnia UPA została zaatakowana przez 300-osobowy oddział Wojska Polskiego. Ukraińcom udało się wyrwać z okrażeń, tracąc siedmiu ludzi.

1.01.1973 w ramach przygotowań do reformy administracyjnej przeprowadzono reorganizację eksperymentalnego „wielkiego” powiatu bieszczadzkiego. Zlikwidowano gromady i osiedla, jako podstawowe jednostki podziału administracyjnego utworzono gminy. W skład powiatu weszły dwa miasta: Lesko i Ustrzyki Dolne oraz 14 gmin.

5.01.2013 w Sanoku i w miejscowym Muzeum Budownictwa Ludowego rozpoczęto kręcenie zdjęć do filmu „Als der Tod ins Leben wuchs” („Kiedy śmierć wrosła w życie”), niskobudżetowej produkcji niemieckiej osadzonej w realiach wojennych na okupacyjnym pograniczu niemiecko-radzieckim. (sj)

Przepisy od Edyty Wilk

Łemkowskie święta

W te święta zapraszam na Łemkowszczyznę. Łemkowskie gospodynie były bardzo oszczędne, ale to nie znaczy, że potrawy przez nie gotowane nie były smaczne.

Pierogi były wyjątkowym, świątecznym daniem. Polecam wypróbować te z kaszą gryczaną. Są naprawdę smaczne. Ze słodkości wróćmy do starej, zapomnianej już w wielu domach kutii. Przygotowywanie kutii było obwarowane tradycją. Wodę z kutii zlewamy w czyste naczynie, rzucamy garść monet i koniecznie wszyscy domownicy musieli się w tej wodzie umyć. Wróżyło to powodzenie i bogactwo na następny rok. Monety chowamy, a wodę zlewamy do czystego naczynia, np. do wazonu. Trzecim prostym i słodkim daniem są bobalki. Rozmawiałam kilka lat temu z koleżanką, która pochodzi z małej wioski przy granicy ukraińskiej. Wspomniała jej, że pracę dyplomową będą pisała o potrawach łemkowskich. Odszukałam najstarsze przepisy i oczywiście wszystkie wypróbowałam!

– Moja babcia robiła takie kluseczki. Jak paluszki wyglądały. Słodkie, posypane makiem! Lata tego nie jadłam, a to było takie pyszne! Znajdź przepis! Odtwórz! To było miękkie ciasto, ale jak babcia je robiła nie pamiętam... Bobalki się na to mówiło. Bobalki może...

Szukałam, aż znalazłam. Znalazłam potrawę bieszczadzkie polsko-ukraińskiego pogranicza zebrane i opracowane przez Roberta Bańkowskiego. W trakcie zbierania przepisów do pracy dyplomowej natknęłam się na bobalki jako kuleczki pieczone. Jednak kiedy Kasia spróbowała bobalek przygotowanych wg przepisu, który źródła podają jako łemkowski – czyli tego poniżej stwierdziła:

– Przeniosłaś mnie do dzieciństwa! Moja babcia identycznie robiła! A babcia Kasi pochodzenie miała właśnie łemkowskie.

Pierogi to wyjątkowa potrawa! Generalnie mogą mieć nieskończenie wiele nadzień. Nadzienie z kaszy gryczanej, ziemniaków i twarogu jest jedną z najsmaczniejszych kompozycji, jaką odkryłam w łemkowskiej kuchni.

Składniki

Ciasto
35 dag maki,
jajko,
ok. 2/3 szklanki letniej
wody,
sól.

Nadzienie
10 dag kaszy gryczanej
2 dag tłuszczu do kaszy
30 dag ziemniaków
15 dag twarogu
10 dag cebuli
10 dag słoniny
sól, pieprz

Przygotowanie

Kaszę opłukać, zalać wrzącą, osoloną wodą z dodatkiem tłuszczu (dodałam łyżkę oleju lnianego), zagotować, mieszając. Kaszę można ugotować na parze. Ziemniaki ugotować. Zemleć z serem, wymieszać z kaszą oraz drobno pokrojoną i podsmażoną cebulą. Wyrobić ciasto pierogowe, wykroić szklanką krążki. Nakładać nadzienie i lepić pierogi. Po ugotowaniu okraszyć. Osobiście smakowały mi ze śmietanką.

Składniki

1 kg pszenicy tłuczonej,
200 g miodu,
100 g orzechów włoskich,
100 g rodzynek,
100 g maku,
1/2 szklanki rumu.

Wykonanie

Ziarenka pszenicy zalewamy zimną wodą na noc (Uwaga! W nowym garnku). Rano o świcie, po modlitwie zapalamy ogień (w piecu, w kominku, ewentualnie w... kuchence). Ziarenka zalewamy świeżą, źródlaną wodą i gotujemy na słabym ogniu, aż ziarenka zmiękną, lecz się nie skleją. Zanim ziarenka się ugotują, zalewamy wrzątkiem mak na 15 minut, po czym rozcieramy go w maku-trze do „białego”. Do gorącej pszenicy dodajemy miód, orzechy (mielone) rodzynek, rozarty mak. Wszystko zamieszać, „dodać duszy!”, czyli aromatycznych procentów – może być rum. Kutia trzeba się koniecznie podzielić.

Składniki

1 kg mąki,
1 jajko,
100 g maku,
2 łyżki miodu,
1 łyżka cukru.

Wykonanie

Ciasto jak na pierogi formować w kuleczki, ugotować, odcedzić. Mak utrzeć, przygotować na słodko, połączyć z kluskami, wymieszać. Podawać na gorąco.

Wyrabiając ciasto, dodajemy oczywiście wodę, tak by uzyskało konsystencję taką jak ciasto

na pierogi. Użyłam mąki pszennej, ale podejrzewam, że mąka razowa również dobrze się sprawdzi. Formowałam grubsze kluski, paluszki. Po ugotowaniu wymieszałam z miodem i makiem. Nie dodawałam cukru. Pycha!

Danie proste, szybkie i tanie.

HOKEJ

Turniej EIHC Christmas Cup w Bytomiu

Kadrowicze strzelali i asystowali

Jeszcze przed meczem ligowym dwaj zawodnicy Ciarko STS wystąpili w reprezentacji Polski i to z lepszym skutkiem. Radosław Sawicki i Jakub Bukowski strzelali i asystowali, wydatnie pomagając kadrze w wywalczeniu 2. miejsca.

Drużyna Biało-Czerwonych rozpoczęła od falstartu, pierwszy mecz przegrywając 2:3 z Francją. Po dwóch tercjach przeciwnik prowadził 3:0, ale na początku trzeciej bramki Sawickiego i Bukowskiego doprowadziły do stanu kontaktowego. Niestety, rywale nie dali wydrzeć sobie zwycięstwa. Kolejne spotkania kończyły się już po myśli Polaków. Najpierw wygrali 3:2 z Węgrami, a gola na 2:0 zdobył Sawicki. Warto też wspomnieć o dwóch kluczowych podaniach, które przy pozostałych golach zaliczył nasz były zawodnik Jauhenij Kamieniu. Na koniec turnieju drużyna Róberta Kálábera pokonała 4:1 Ukrainę. Tym razem sanocznicy asystowali – Sawicki dwukrotnie, a Bukowski raz. Ostatecznie nasza kadra zakończyła turniej na 2. miejscu w tabeli.

W Bytomiu naszych hokeistów dopingowała mocna grupa sanockich kibiców

Polska Hokej Liga

W Oświęcimiu dobry tylko początek

RE-PLAST UNIA OŚWIĘCIM – CIARKO STS SANOK 6:1 (2:1, 3:0, 1:0)

Bramki: Da Costa (11), Glenn (13), Dziubiński (31), Strielcow (32), Trandin (35), Kowalówka (55) – Marva (8).

Ciarko STS: Spěšný (35, Świdzki) – Rapała, Jekunen; Henttonen, Hämäläinen, Bukowski – Marva, Olearczyk; Sawicki, Tamminen, Mokszańcew – Piippo, Biłas; Bielec, Wilusz, Biały – Bar, Florczak; Łyko, Mocarski, Filipek.

Srogi rewanż Unii za ostatnią porażkę w „Arenie. Wprawdzie mecz rozpoczął się od prowadzenia STS-u, ale potem trafiali już tylko rywale i to aż sześć razy. Tak gra nowy lider.

Tym razem nasi zawodnicy musieli uznać wyższość Unii

We wcześniejszych 17 kolejkach oświęcimianie odnieśli aż 16 zwycięstw, nic zatem dziwnego, że w pewnym momencie udało im się wyprzedzić prowadzący w tabeli GKS Katowice. Jedynej w tym okresie porażki Unia doznała w Sanoku, stąd mocna chęć rewanżu. Tymczasem spotkanie rozpoczęło się po myśli zawodników Marcina Ćwikły, bo w 8. min wynik otworzył Julius Marva, skutecznie dobijając strzał Samiego Tamminena. Odpo-

wiedź gospodarzy była jednak szybka, a po solowej akcji uderzeniem w okienko wyrównał Teddy Da Costa. Chwilę później miejscowi już prowadzili, bo podczas gry w przewadze z dystansu celnie przymerzył Ryan Glenn.

Stan kontaktowy utrzymywał się do połowy meczu, wtedy jednak drużyna przeciwna odpowiednio podkreśliła tempo, rozstrzygając jego losy trzema golami w ciągu kilku minut. Na listę strzelców wpisali się kolejno Krystian Dziubiński, Aleksandr Strielcow i Aleksiej Trandin. Dwa pierwsze gole straciliśmy podczas gier w osłabieniu, które tego dnia lider bezwzględnie wykorzystywał. Przy prowadzeniu 5-1 Unia nie musiała już forsować tempa, choć udało się jej zdobyć jeszcze jedną bramkę. W końcówce meczu rezultat ustalili Sebastian Kowalówka.

We wtorek (4 stycznia, godz. 18) STS zagra u siebie z Podhalem Nowy Targ.

Małopolska Liga Młodzików

Zwycięstwo do zera i... dwycyfrowa porażka

Dziwny przypadek Niedźwiadków w Kynicy – pierwszy mecz wygrały do zera, a w drugim dwycyfrowa porażka

UKH UNIA OŚWIĘCIM –

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK 0:2 (0:0, 0:1, 0:1)
Bramki: Burczyk (22), Niemczyk (50).

UKH UNIA OŚWIĘCIM –

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK 10:3 (0:0, 5:1, 5:2)
Bramki: Burczyk (24), Niemczyk (48), Sawicki (60).

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

TENIS STOŁOWY

IV Liga Krośnieńska

Pierwsza strata lidera

LUKS Strażak II Niżna Łąka – SKT ILO Wiki I Sanok 9:9
SKT: Poliniewicz 3, Pytlowany 2,5, Witka 2,5, Gratkowski 1.

Mimo straty pierwszego punktu w sezonie drużyna SKT utrzymała prowadzenie w tabeli.

Początek był planowy, jeszcze po deblach goście mieli 2 pkt przewagi, ale w drugiej serii gier pojedynczych Strażak doprowadził do wyrównania. Kolejne

kończyły się remisami i ostatecznie stanęło na podziale punktów. W naszym zespole najsukuteczniej zagrał Grzegorz Poliniewicz, pokonując trzech rywali.

V Liga Krośnieńska – grupa wschodnia

Sąsiad pokonany

SKT ILO Wiki III Sanok – UKS Iskra II Iskrzynia 10:7
TSV: Bednarczyk 3, Dydek 2,5, Wdowin 2,5, Nowak 2.

Ważne zwycięstwo nad sąsiadem z tabeli, po którym trzecia drużyna SKT awansowała na 6. miejsce.

Kluczowy był trzeci rzut pojedynków singlowych, który nasi pingpongiści wygrali 3:1, obejmując prowadzenie. I już go nie oddali, bo w ostatniej serii decydujące mecze wygrali Andrzej

Bednarczyk i Marek Wdowin. Ten pierwszy był najsukuteczniejszym zawodnikiem SKT i to mimo słabego początku. Potem jednak się przełamał, wygrywając trzy kolejne potyczki.

Andrzej Bednarczyk zdobył 3 punkty dla SKT

Przełamanie beniaminka

TG Sokół Sanok – KTS II Wola Komborska 9:9
Sokół: Bartkowski 4,5, Dobosz 2, Stępkowski 1,5, Fal 1.

Sokół wreszcie z pierwszym punktem w sezonie, choć nie dosyt pozostał, bo gospodarze prowadzili już 9:6.

Po wyrównanym początku sokolnicy zaczęli mocniej punktować przed ostatnią serią gier singlowych, prowadząc dwoma punktami. A gdy najsukuteczniejszy w naszym zespole Bolesław Bartkowski podwyższył

na 9:6, wydawało się, że nic już nie zabierze gospodarzom zwycięstwa. Niestety, w końcówce wyszło większe doświadczenie rywali, którzy wygrali trzy ostatnie pojedynki, w tym dwa po zaciętych pięciosetówkach.

Sanocka Liga Sokola

Wygrana Motyki, zwycięstwo Bartkowskiego

Sezon zakończony. Finałowy turniej wygrał Paweł Motyka, a klasyfikację łączną sezonu – Bolesław Bartkowski.

Ostatnie zawody toczyły się pod dyktando Motyki, który pokonał wszystkich rywali, do tego bez straty seta. Miejsce 2. zajął Bartkowski (jedna porażka), zaś 3. Janusz Stępkowski (dwie).

Drugą pozycją w ostatnim turnieju Bartkowski przypięczę-

tował zwycięstwo w klasyfikacji generalnej z dorobkiem 150 pkt, wyprzedzając Bogdana Szalan-kiewicza (147) i Motykę (141).

– W styczniu podsumowanie sezonu, z wręczeniem nagród i medali – podkreślił Marek Perschke, organizator.

I Liga Podkarpacka

Marsz w górę tabeli rozpoczęty

AZS UP TSV SANOK – KPS SIARKA TARNOBRZEG 3:0 (18, 17, 14)

AZS UP TSV: Krochmal, Czurczak, Wójcik, Grzegorz, Kondrat, Chudziak, Baran (libero) oraz Więch, Florek, Pietrasz i Sokółowski (libero).

Siatkarze TSV pewnie zdobyli 3 punkty

Planowe, a do tego gładkie zwycięstwo nad Siarką, po którym drużyna TSV rozpoczęła marsz w górę tabeli, przesuując się z 9. na 6. miejsce. Wprawdzie pierwsze dwa sety były dość niemrawe, ale w trzecim nasi zawodnicy wreszcie zaczęli grać na właściwych obrotach.

Zespół z Tarnobrzega nie postawił zbyt trudnych warunków, więc przez długi czas temperatura meczu była dość letnia. Gospodarze bez większego wysiłku zdobywali kolejne punkty, co chyba mocno ich rozkojarzyło, bo na początku trzeciej partii nagle inicjatywę przejęła Siarka, uzyskując kilka punktów przewagi. I to najwyraźniej otrzeźwiło drużynę grającego trenera Piotra Sokółowskiego, bo gdy wrzuciła wyższy bieg, z parkietu nie było już co zbierać. Nasi siatkarze zaczęli grać na pełnych obrotach, wręcz demolując rywali. Nie było wstrzymywania ręki, ataki wreszcie miały odpowiednią moc i tempo, słowem – uwolniła się energia. Takie TSV chcemy oglądać częściej!

Liga Sanocka

Vivio Brzozów dogoniło LeSan

Tym razem cztery mecze, w tym dwa z udziałem Vivio Brzozów, które dzięki temu dogoniło prowadzący w tabeli LeSan.

Najpierw drużyna z Brzozwa w zaległym spotkaniu gładko pokonała Volley Team, by następnie dużo bardziej pomęczyć się w pojedynku z GOSiR-em Later Rymanów. Rywale wygrali pierwszą partię, ale dwie kolejne padły już łupem siatkarzy Vivio.

Tempa nie zwalnia też LeSan, który bez straty seta pokonał Volley Team, choć walki nie brakowało. Odstony numer dwa i trzy kończyły się wygranymi minimalną różnicą punktową. W ostatnim meczu Belfer UP szybko ograł Leśników Lesno.

VIVIO BRZOZÓW – VOLLEY TEAM 3:0 (10, 14, 6)
 LESAN – VOLLEY TEAM 3:0 (17, 25, 24)
 BELFER UP – LEŚNICY LESKO 3:0 (21, 16, 21)
 VIVIO BRZOZÓW – GOSIR LATER RYMANÓW 2:1 (-23, 23, 18)

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Zespoły juniorów TSV nie zwalniają tempa

Znowu dobry weekend drużyn TSV, które wygrały dwa z trzech spotkań. W ostatnim meczu sezonu zasadniczego juniorzy starsi pokonali Wisłok Strzyżów, pieczętując 1. miejsce w tabeli i awans do turnieju finałowego. Natomiast młodszy zaskakująco uporali się w Rzeszowie z drugim zespołem AKS VLO, odnosząc zwycięstwo bez straty seta. Porażki doznali tylko młodzicy, którym na wyjeździe przyszło uznać wyższość Karpat Krosno.

Juniorzy starsi
 TSV SANOK – WISŁOK STRYŻÓW 3-1 (-24, 18, 27, 16)

Juniorzy młodszy
 AKS VLO II RZESZÓW – TSC SANOK 0:3 (-14, -16, -23)

Młodzicy
 KARPATY KROSNO – TSV SANOK 2:0 (12, 18)

ARCH. TSV

Turniej w UP dostarczył sporych emocji

Świąteczny Turniej Minisiatkówki Ponad 100 meczów w Uczelni Państwowej

Zawody rozegrane w Uczelni Państwowej jeszcze przed meczem seniorów TSV okazały się świetną promocją siatkówki w młodzieżowym wydaniu. Zwycięstwa odnieśli Kornelia Dobrzańska i Mateusz Wiśniowski.

Były to zawody dzieci z rocznika 2009 i młodszych. W zmaganiach wzięło udział dwadzieścia dziewcząt i dziesięciu chłopców. Mecze rozgrywane były w systemie jeden na jednego, a każdy pojedynek trwał 5 minut. W ciągu czterech godzin na sześciu małych boiskach rozegrano łącznie ponad 100 meczów.

Ostatecznie wśród dziewcząt najlepsza okazała się Domańska, a kolejne miejsca wywalczyły Maja Babiarsz, Milena Molczan i Zofia Moczarny. Natomiast w zmaganiach chłopców zwyciężył Wiśniowski, wyprzedzając Antoniego Koniecznego, Damiana Dmitrzaka i Ksawerę Miranowicza.

Powiatowe Turnieje Licealiady

Zwycięski dublet drużyn ILO

Zarówno zawody dziewcząt, jak i chłopców, rozegrano w I Liceum Ogólnokształcącym, gdzie zwycięstwa odniosły drużyny... II Liceum Ogólnokształcącego.

Najpierw odbył się turniej dziewcząt, jednak z udziałem zaledwie dwóch drużyn, więc o awansie do zmaganiach powiatowych decydował tylko jeden pojedynek. Gospodynie nie dały rady ekipie „Zakonu”, mającej w składzie kilka siatkarek Sanoczanki, przegrywając 0:2.

Do zmagani chłopców zgłosiły się cztery szkoły. Grało systemem pucharowym. Zacięte mecze półfinałowe kończyły się wynikami 2:1 – ZS2 wygrał z ZS5, a ILO z ILO. W decydującym pojedynku zmierzyły się dwie „Dwójki”, a licealiści pokonali „Mechanik” 2:0.

ARCH. ILO

UNIHOKEJ

Sanocka Liga Mężczyzn

Joker minimalnie ograł Foresta

Tym razem mecze bardziej zacięte, niż tydzień wcześniej, bo dwa razy walka o zwycięstwo trwała do ostatnich sekund. W najciekawszym pojedynku Wilki pokonały AZS UP. Wygrywały również drużyny Jokera Kosmetyki i Besco.

Zawodnicy Jokera w akcji

JOKER KOSMETYKI – FOREST 2:1 (1:1)

Bramki: Piotrowski, Gadomski – Dorotniak.

TRAF OKNOPLAST – BESCO 2:6 (2:2)

Bramki: T. Milczanowski, Łapa – Marcin Cybuch 2, Janik 2, Brukwicki, Karnas.

AZS UP – WILKI 4:6 (2:1)

Bramki: Wolanin 2, Solon, Kobylarski – Sujkowski 2, Skrabalak 2, Januszczak, Brichaczek.

Kończące siódmą kolejkę starcie „Watahy” ze „Studentami” okazało się prawdziwym rollercoasterem. Początek należał do ekipy AZS UP, która w pierwszej połowie dwa razy obejmowała prowadzenie, chwilę po zmianie stron podwyższając na 3:1. To skutecznie przebudziło zespół Wilków, który rozpoczął szybkie odrabianie strat. Wprawdzie drużyna uczelni raz jeszcze uzyskała przewagę, trafiając na 4:3, ale byli ekstraligowcy odpowiedzieli trzema golami, pieczętując wygraną.

Równie zacięty okazał się pojedynek Jokera z Forestem, choć ze zdecydowanie mniejszą liczbą bramek. Padły tylko trzy gole, a tego zwycięskiego dla „Kosmetycznych” strzelił Łukasz Gadomski.

Do wysokich zwycięstw z poprzedniej serii spotkań nawiązał tylko mecz prowadzącego w tabeli Besco z Trafem Oknoplast. Choć do przerwy trwała zacięta walka i utrzymywał się stan remisowy. Jednak po zmianie stron lider odpowiednio podkręcił tempo, aplikując rywalom 4 gole, do tego bez strat własnych.

Sanocka Liga Kobiet

Lider wciąż na fali, ILO lepsze od AZS UP

Trwa zwycięski marsz drużyny Wilków, która trzeci raz z rzędu wygrała oba mecze, pokonując ILO i AZS UP. W pojedynku tych zespołów tym razem lepsze okazały się licealistki.

Na razie „Wataha” nie zwalnia tempa, choć kolejny dublet nie przyszedł jej łatwo. Zwłaszcza w minimalnie wygranym pojedynku ze „Studentkami”. Nieco pewniejsze, bo różnicą dwóch bramek, było zwycięstwo nad licealistkami. W obydwu meczach na listę strzelców wpisy-

wała się bardzo skuteczna ostatnio Oksana Osękowska.

Osobną historią był trzeci pojedynek, w którym drużyna ILO zrewanżowała się ekipie AZS UP za porażkę sprzed tygodnia. O wszystkim zdecydował jeden gol, którego strzeliła Paulina Grzyb.

WILKI – ILO 2:0

Bramki: Pałys, Osękowska.

AZS – ILO 0:1

Bramka: Grzyb.

WILKI – AZS UP 2:1

Bramki: Osękowska, Czubek – Bielecka.

Unihokeistki ILO pokonały AZS UP

Mikołajkowy Turniej Kobiet w Rzeszowie

Bezapelacyjne zwycięstwo Wilków

Jeszcze przed meczami Ligi Sanockiej unihokeistki Wilków wybrały się na zawody w Politechnice Rzeszowskiej, odnosząc zwycięstwo z kompletem punktów.

Drużyna Krzysztofa Sokołowskiego rozpoczęła od bardzo zaciętego pojedynku z łączonym składem miejscowych uczelni, czyli Uniwersytetu i Politechniki, wygrywając 2:1. Kolejne pojedynki okazały się już dużo łatwiejsze, bo zarówno ILO Rzeszów, jak i SP Stobierna, nasz zespół aplikował po 6 goli. Ostatecznie unihokeistki „Watahy” wygrały turniej, zgar-

nając też trzy nagrody indywidualne: MVP turnieju została Joanna Czubek (3 gole), najlepszą atakującą Patrycja Rakoczy (2), a w obronie – kapitan zespołu Sylwia Kanciak (1). Obok nich skład drużyny Wilków tworzyły: Oliwia Grzyb, Paulina Grzyb, Wioleta Pałys, Oksana Osękowska (2), Kinga Sitarz (2), Dominika Hokska, Barbara Sokołowska, Maja Bielecka (2).

WILKI SANOK – UR/PR RZESZÓW 2:1
WILKI SANOK – ILO RZESZÓW 6:2
WILKI SANOK – SP STOBIERNA 6:1

SHORT-TRACK

Walka z kadrowiczami

Starty w roku 2021 zakończyły Ogólnopolskie Zawody Klasyfikacyjne, które rozegrano w hali „Arena”. Imprezy tej nie było w kalendarzu Polskiego Związku Łyżwiarstwa Szybkiego, ale UKS MOSiR zorganizował ją, korzystając z obecności Kadry Narodowej Juniorów i Szkoły Mistrzostwa Sportowego w Białymstoku, które przebywały na obozach w Sanoku.

Do zmagania przystąpiło około 70 zawodniczek i zawodników, a rozegrano blisko 100 wyścigów. Rywalizacja odbywała się na dwóch dystansach w systemie all-final. Zawody dostarczyły wielu emocji. Oglądaliśmy zarówno rekordy życiowe, jak i serię upadków, zwycięstwa i niespodziewane porażki. Wśród najlepszych short-trackistów w kra-

ju dzielnie walczyli reprezentanci UKS-u MOSiR, w tym dwójka debiutantów – Nina Sawczak i Sebastian Świdorski.

– Teraz czeka nas miesięczna przerwa, bo następnym startem, czyli Ogólnopolskie Zawody Rankingowe w Opolu, dopiero pod koniec stycznia – podkreślił trener Roman Pawłowski.

TOMASZ SOWA

BILARD

Pierwsza porażka lidera

Ostatnia w tym roku seria gier w SCB Lidze Amatorskiej przyniosła masę emocji, bo prawie wszystkie mecze były bardzo zacięte. Na dodatek pierwszej porażki w sezonie doznał prowadzący w tabeli Grzegorz Jarocki, któremu przyszło uznać wyższość Wojciecha Stawarczyka.

Niepokonany dotąd lider w końcu znalazł pogromcę, więc fazy zasadniczej nie zakończy z kompletem zwycięstw. Po 15 wygranych z rzędu Jarocki musiał uznać wyższość Stawarczyka, doznając porażki 5:7. Zwycięstwa w identycznych rozmiarach odnieśli Michał Florian i Tomasz Skóra, pokonując odpowiednio Mariusza Steca i Grzegorza Pastuszaka. W podobnych rozmiarach, bo po 7:4, wygrywali Jakub Biłas i Grzegorz Rozeł,

lepszy od Michała Floriana i Zbigniewa Resia.

To były bardzo zacięte pojedynki, ale najbardziej zażarte okazało się starcie Pawła Martowicza z Tomaszem Płociennikiem, w którym obydwaj zdobyli punkty. Ostatecznie po 2 „oczka” sięgnął ten pierwszy. Dla przeciwnika w jedynym dość jednostronnym spotkaniu Krzysztof Kadubiec dość gładko rozprawił się z Pawłem Kocanem.

Wojciech Stawarczyk przerwał zwycięski marsz lidera

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁAŻEWICZ

KRZYŻÓWKA ŚWIĄTECZNA

										Niezbędny na biwaku																																												
					Gatunek ryby					Z pięta i udem																																												
										Miły zapach, aromat Jedno z imion Reagana																																												
					Mityczny obfitości					Główna jednostka siły (SI)																																												
										Kolor mandarynki																																												
					To ci szopka					CR7 z boiska					Bazgrze pazurem					Wiruje w luna-parku					Coś z dawnej epoki																													
					Okres czasu					Część meczu Hurkacza					32					12																																		
					Wśród past do zębów					31					Latał na balonach																																							
					Opaska akcyzowa					15					Czarna maść konia																																							
					Cietrzewie zaloty					Długi utwór epicki					Brazowy napój mleczny					Staszczyk z T.Love					18																													
					Wśród imion żeńskich					9					Indira, b. premier Indii					17					Jadalny skorupiak morski																													
					Śnieg lub grad					2					Papuga jak zarządca					1					Kończy się sylwestrem																													
					Płyn do prania					System poboru opłat na A4					Lużycka na granicy					Trakt Warszawy					25					21																								
					Citroneń jak karta bankowa					Paliwo ciekłe					Zielony unijny banknot					28					Arena walk dzudoki					Bogaty powóz																								
					Skrzynia z desek					Rogoża, rośnie na bagnach					Pogląd na sprawę					Kolega elewa					5					33					Piękny, rączy wierzchowiec					Ajer do majenia					Formuła, modła									
					Niebywała rzecz					11					Łączy ze stroną www					Obelga, dyshonor					Cząstka z watry					Kpiący utwór					13					7					Część dramatu									
					Zmienia się codziennie					... de Funes, komik					4					Imię Kamińskiego					10					Bloom, angielski aktor					Cyrkowa estrada					29														
					Udowodniono mu kradzież					6					Bagażowy z dworca					3					Kpiący utwór					13					7					Część dramatu														
					Marynata					Disney, reżyser					14					Przy straganie					30					22					Motyw ozdobny z liści					27														
					1					2					3					4					5					6					7					8					9					10				
					11					12					13					14					15					16					17					18					19					20				
					21					22					23					24					25					26					27					28					29					30				
					31					32					33					Berno lub Bazylea					26					19																								